

Diskusij? Grup? ir v?l buvo sukviesta ? kit? „Rysmejerio, Šenono ir Belto Reklamos“ pos?dži? sal? devynioliktame aukšte. Kiekvienas narys gr?žino fasilitatoriui savo Individuali? Atsakym? Anketos paket?, šis kiekvienam pad?kojo. Ilgasis pos?dži? stalas buvo apr?pintas odin?mis sukamosiomis aukš?iausiosios klas?s biuro k?d?mis; vietos nebuvo sužym?tos. Tiems, kurie sugalvot? atsigaiivinti, patiekta vandens buteliuk? ir g?rim? su kofeinu. Per vis? išorin? sal?s sien? ?jo storas tamsintas stiklas, pro j? pla?iai v?r?si iš aukšto matoma Šiaur?s Ryt? panorama, suteikianti patalpai erdvumo, patrauklumo ir daugiau ar mažiau nat?ralaus apšvietimo, o po pr?skos, šaltai apšviestos testavimo kabinos d?žut?s tai tikrai džiugino. Taisydamiesi ant patogi? k?dži?, vienas ar du Tikslin?s Diskusij? Grup?s dalyviai nes?moningai palaisvino kaklaraiš?ius.

Ant pad?klo pos?dži? sal?s stalo centre buvo išd?liota dar daugiau gaminio pavyzdži?.

Šis fasilitatorius, visai kaip ir tas, kuris iš ryto, prieš išskaidant visus Diskusij? Grupi? dalyvius ? atskiras, garso nepraleidžian?ias kabinas, kad šie užpildyt? Individuali? Atsakym? Anketas, vadovavo Gaminio Tyrimo ir Pirmini? Atsakym? grupei, buvo ?gij?s mokslin? laipsn? tiek Aprašomosios statistikos, tiek Biheivioristin?s psichologijos srityse ir dirbo „?y Komandoje“ – pa?ioje moderniausioje rinkos tyrim? ?mon?je, o „Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“ pastaraisiais metais naudojosi beveik išskirtinai vien jos paslaugomis. Šis Diskusij? Grup?s fasilitatorius buvo apk?nus blyškiai strazdanotas vyriškis archajiška šukuosena ir šilt?, nors gal kiek nerving? ir ?vairialypiškai nepagarbi? manier?. Jam už nugaros, ant sienos prie dur?, kabojo balta magnetin? prezentacij? lenta su keliais Nuvalomaisiais Žymekliais ?leistame aliuminio lovelyje.

Fasilitatorius tingiai žaid? su aplanke laikom? iaa form? kampu?iais, kol visi vyrai sus?do ir ?sitais?. Tada tar?: „Taigi dar kart? d?koju už dalyvavim?, kuris, kaip ponas Maunsas, neabejoju, š? ryt? jums jau min?jo, nemaža dalimi nulems, kurie gaminiai bus pasi?lyti vartotoj? rinkai, o kurie ne.“ Jis mok?jo oriai ?gudusia akimi peržvelgti auditorij? nuo vieno krašto iki kito, kad parodyt?, jog kreipiasi ? vis? stal?, nors šis ?g?dis kiek pjov?si su drovia, kiek nerimastinga k?no raiška, pasireiškian?ia jam šnekant su susirinkusiais. Keturiolika Diskusij? Grup?s Dalyvi? – visi vyrai, keli pasistat? priešais save g?rimus, – s?d?dami aplink pos?dži? stal? nežymiais gestais ir veido išraiškomis demonstravo, kad yra mažiau nei 100 % tikri, ko iš j? tikimasi. Pos?dži? sal?s išvaizda ir atmosfera l. skyr?si nuo sterilios, kone laboratorij? primenan?ios auditorijos, kurioje prieš 2 val. buvo atliekami gt / pa. Fasilitatorius, visgi turintis ?prastin? kišen?s d?kliuk? su trimis skirting? spalv? tušinukais, vilk?jo šviežut?liais dryžuotais marškiniais, m?v?jo kakavos rudumo keln?mis ir ryš?jo vilnon? kaklaraišt?, ta?iau netur?jo nei kostiuminio, nei kasdienio švarko. Nebuvo atsiraitoj?s marškini? rankovi?. Keli dalyviai pasteb?jo, kad šypsosi jis kiek skausmingai, tarsi miglotai, neapibr?žtai apgailestaut?. Prie kr?tin?s kišen?l?s, toje pat marškini? pus?je kaip ir kortel? su vardu, buvo prisegtas ir didelis apskritas ženkliukas su paž?stamu „Pono Tešliaus“ firmos logotipu – putliu vaikišku, animacin? personaž? primenan?iu nenusakomos etnin?s kilm?s veiduku, pasisotinim?, apsalim? ir sykiu nenumaldom? rajum? išreiškian?ia mina pusiau primerktomis akimis. Nekalta logotipu perteikta veido išraiška neju?ia sukeldavo šypsen? ar bent jau šiok? tok? prielankum?, o pat? logotip? maždaug prieš dešimtmet?, kai regionin? „Pono Tešliaus Kompanij?“ nupirkusi nacionalin? korporacija staigiai išpl?t? ir pa?vairino j? itin minkštos sumuštini? duonos ir bandeli? asortiment? skirting? skoni? spurgomis ir baton?liais bei kone visomis ?sivaizduojamomis saldumyn? r?šimis, pristat? jo užsakovas, vienas iš vyresni?j? „Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“ k?rybinink?; nesi?sdamas jokios specifin?s žinut?s ar nekeldamas joki? aiški? asociacij?, kurias kiekybiškai apskai?iuot? ar už?iuopt? bent vienas

Demografijos skyriaus darbuotojas, grubokas, vien linijomis papaišytas veidukas tapo vienu iš populiariausių, lengviausiai atpažįstamų ir akivaizdžiausių kmingiausių žmonių logotipų Amerikos reklamos pasaulyje.

Gatvėje apačioje, visai kaip ir prekyba, virš eismas.

Tačiau ši vaikiška ir šaltą 1995-ųjų lapkričio dieną kruopščiai atrinktas ir patikrintas Diskusijų Grupės domino visai ne „Pono Tešliaus“ firmos logotipas. Šiuo metu, trečiuoju Grupinio Tyrimo etapu, dmesys buvo sutelktas į naująjį masinio vartojimo koncepcijos intensyvaus šokoladinio skonio „Pono Tešliaus“ firminį batoną, kuriam pirmiausia pardavinėti po vieną mažose krautuvėlyse bei dvylikos vnt. pakuotomis aukštesnės klasės maisto prekybos taškuose; pakuotės pirmiausia bus platinamos Vidurio Vakaruose ir viršutiniuose Rytų Pakrantėje, o paskui, jei bandomąjį pardavimų duomenys pateisins „Pono Tešliaus“ motininės kompanijos lūkesčius, – ir visoje šalyje.

Posėdžiui salis stalo viduryje ant didžiulio sukamojo sidabrinio padėklo piramidė buvo sudėti iš viso 27 batonėliai. Kiekvienas supakuotas į orui nelaidžią transpolimerinę medžiagą, iš pažiūros primenančią popierių, tačiau plyštančią visai kaip plonas plastikas, – tą pačią komercinės pakuotės medžiagą naudojo beveik visi jav saldumynų gamintojai, per tą patį iš „M&M Mars“, kuri pirmoji pasitelkė šį darinį devintojo dešimtmečio pabaigoje, pristatydama novatorišką „Milky Way Dark“ liniją. Naujasis batonėlio popierelis buvo pažįstamų išskirtinių „Pono Tešliaus“ spalvų, mėlynos ir baltos, tačiau pats Ponas Tešlius buvo nupieštas itin išsivysčiusio filmuko personažas: suapvalėjusiomis akimis ir burna, atsidūręs už juodą smulkios tekstūros liniją, vaizduojančią kalėjimo kameros grotas – porą šių linijų ar grotų laiką apsigyvenęs putlūs tešlaspalviai logotipo pirštai, šitvėrį universalios kalinio poza. Pakuotės viduje buvo tamsūs, itin tvirtas drėgnos išvaizdos batonėlis, pavadintas „Nusikaltimu!“, – pavojingas ir daugiavalentis prekinis pavadinimas, turintis ir išlaikyti asociacijas su šiuolaikiniu, šveikatingumu orientuoto vartotojo ydos / mėgavimosi / transgresijos / nuodėmės sėvokomis, ir drauge jas parodijuoti, vis-à-vis sugretinant su kaloringo korporacinio užkandžio vartojimu. Pavadinimo konotacijų matrica apimtą ir užuominų apie suaugusiųjų bei suaugusio žmogaus autonomiškumą: atmetant visus tuos jau esamus mielus vaikiškus kitų batonėlių pavadinimus, pilnus mažybinių -učių ir -iukų, „Nusikaltimai!“ šiekis buvo sukurtas ir išbandytas pirmiausia taikant 18–39 m. vyrų demografinę grupę – vertingiausių ir paslankiausių aukštesniosios klasės rinkos demosegmentą. Tik pora iš susirinkusių Diskusijų Grupės narių buvo vyresni nei 40 m., ir jį, it kokią prisiekusįjį, asmens duomenis ne vieną, o du kartus tikrino Skoto R. Leilmano Techninio Apdorojimo komanda, atlikdama intensyvią demografinę-bihevioristinę atranką, dėl kurios „Jy Komanda“ už Diskusijų Grupės duomenų apdorojimą ne veltui būtų šitokius pinigus.

Anot agentūroje sklandančio gando, jį atsiradimą paskatino „R. Š. B.“ Kėrybos Vadovo patirtas apreiškinimas, ištikęs Artimosios Šiaurės rajono kavinėje paragavus deserto, reklamuojamo „Mirties nuo Šokolado“ pavadinimu, tad „Nusikaltimai!“ tiek daru, tiek glajumi, tiek pačiu biskvitu buvo visiškai šokoladiniai, vien tikro šokolado arba *fondano* skanėstai, o ne prastiną hidrintą kakavą su fruktozės prisotintu kukurūzų sirupu, taigi „Nusikaltimai!“ sumanyti labiau ne kaip konkurentų „Zinger“, „Ding Dong“, „Ho Ho“ ir „Choco-Dile“ variantas, bet kaip radikalios patobulintos tokio produkto perdirbinys. Bemilinio maltito skonio biskvitinis cilindras suapvalintais galais, tolygiai padengtas šokolado glajumi, praturtintu 2,4 mm storio lecitinu, pagamintu su sviesto, kakavos sviesto, konditerinio šokolado, šokoladinio likerio, vanilės ekstrakto, dekstrozės ir sorbitolio pėdsakais (slyginai brangus glajus; vien didesnis sviesto kiekis pareikalavo didvyriškų gamybos sistemų ir inžinerijos inovacijų: teko daugiau mažiau nuo nulio perkonstruoti ištisos gamybos linijos mašineriją, permokėti prie jos dirbančius darbuotojus ir iš naujo perskaityti gamybos ir kokybės užtikrinimo kvotas), ir tas aukštos kokybės glajus buvo taip pat aukštu slėgiu konditerine adata sušvirkštinamas į pačią „Nusikaltimo!“ centre esančią 26 × 13 mm tuščiavidurę elipsę (centrą, kuris – pavyzdžiui, „Hostess Inc.“ gaminiuose – užpildomas mase, primenančia purius taucus su

cukroze), taip išgaunant dvigubai didesnį, beveik restoraninio lygio dozę glajaus, kurio pripildyta centrinė ertmė – jei tik plonas išorinis sluoksnelis, susidarius su oru, gyty glajui būdingą lydą, marcipaną kietumą – taptą dar sodresnį, tirštesnį, saldesnį ir nusidįjį liškesnį nei išorinis glajus, glajus, kuris daugumos konkurentų Taikomų Tyrimų Testų iaa-ose vartotojų buvo vardyta kaip mįgstamiausia dalis. (Pagrindinė „Hostess“ agentūra „Chiat / Day I. B.“ 1991–1992 m. dvigubai koduoto Biheivioristinio tyrimo vaizdo juostomis pažino daugiau nei 45 % jaunesnių vartotojų, tiesiog nulupusi plėšias, sausas netaisyklingas matinio „Ho Ho“ glajaus atplaišas ir jas suvalgiusi, ir palikusi nekokybišką biskvitą sukauloti ant sukamųjų stalo padėklų; šie vaizdo siužetukai, kaip pranešama, ir buvo pradinis „R. Š. B.“ pardavimo kalbos, skirtos „Pono Tešliaus“ motinų kompanijos Šalutinių Gaminių Plėtos vyrų kamams, dalis.)

Fasilitatorius Nuvalomuoju Žymekliu nupaišė „Pono Tešliaus“ batoniuko gamybos sekos eskizą ir sudėtingas konkrečias taškus korekcijas, kurias ant konvejerio prireikė „Nusikaltimams!“, nes priimtas nestandartinis sprendimas Diskusijų Grupei atskleisti dalį vadinamosios Visiškosios Prieigos bazinės informacijos, susijusios su ingredientais, gamybos inovacijomis ir netgi demosegmento siauriniu. Aktuali informacija buvo pateikta per meistriškai surežisuotą Klausimų ir Atsakymų sesiją, per kurią didžiųjų specifikuočių klausimų dalį uždavė du tariami Tikslinių Diskusijų Grupės nariai, iš tiesų esantys visai ne civiliai vartotojai, o „y Komandos“ darbuotojai, turintys užduotį pagelbėti režisuojant nestandartiškai informatyvų k ir a ir, fasilitatoriui išėjus iš salės, stebėti dvylikos vyrų pasitarimą, stengiantis nedaryti jokios tokos Diskusijų Grupės ginčų ar verdiktams, tačiau vėliau pridurti asmenines pastabas ir spėdžius, padėsiančius apibendrinti ir išgryninti duomenis, gautus iš Grupinių Atsakymų Duomenų Santraukos ir skaitmeninio vaizdo rašo, užfiksuoto tariamo didžiulio dėmės detektoriaus šiaurvakariname posėdžio salės kampe, kurio lūšis ir parabolinis mikrofonas, net ir būdami mobilūs ir patys moderniausi, vis tiek nepagaudavo tam tikrą subtilią individualią išraišką niuansų, kaip ir tylią pašnekesį tarp gretos dinamių narių. Vienam iš npf¹, jaunam lieknam vyriškiui šviesiais vaškiniais plaukais ir greičiau nuo sudirgimo nei sveikatos ar žvalumo raudusiu veidu, „y Komandos“ npf Koordinatorius buvo leidęs kultivuoti ekscentrišką ir erzinantį (daugumai Diskusijų Grupės narių) asmeninį manierderinį, kurį demonstratyvumas kaip tik ir maskavo jo kaip profesionalo tapatybę: priešais save ant stalo jis buvo išrikiavęs porą nedidelių spaudžiamų buteliukų – akių lašus kontaktiniams lūšiams bei juos vandens purškalą nosiai – ir ne tik konspektavo fasilitatoriaus prezentaciją, bet konspektavo Permanentiniu Flomasteriu, baisiai cypiančiu ir skleidžiančiu aštrų kvapą, o prieš užduodamas iš anksto paskirtą klausimą jis, užuot atsargiai pakliū ranką ar krenkštelį, kaip būdavo pratę kiti npf-ai, tiesiog paprastai ir atžariai mesdavo „Klausimas:“, pavyzdžiui: „Klausimas: ar manoma konkrečiau sužinoti, kas turima omenyje sakant „natūralūs ir dirbtiniai skoniai“ ir ar esama realaus skirtumo tarp to, ką jie iš tikrųjų reiškia, ir to, ką numanomai apie juos nutuokia eilinis vartotojas?“ – be jokios klausiamosios intonacijos ar išraiškos, tik suraukęs antakius ir žvelgdamas pro l. kreivai užsidėtus akinius be rūmelių.

Kaip numato bet kuris padorus mažos aibės vieno kintamojo skirstinys, ne visi Tikslinių Diskusijų Grupės nariai dėmiai klausėsi fasilitatoriaus aiškinimų, ko „Ponas Tešlius“ ir „y Komanda“ tikisi iš Diskusijų Grupės, netrukus būsiančios paliktos uždarojo posėdžio, kuriame galės sulyginti savo Individualių Atsakymų Anketų rezultatus ir atvirai, niekieno netrukdomi, pasikalbėti tarpusavyje, ir pamąginti priimti kiek galima vienbalsiškesnį ir tolydesnį Grupinių Atsakymų Duomenų Santrauką gaminio klausimu, vadovaudamiesi šešiolika skirtingų spindulinių Pageidavimų ir Pasitenkinimų ašių. Tam tikrą šio nedmesingumo dalį išreiškė daugikliai matricose, skirtose, kaip buvo pranešta tąd fasilitatoriui, tikrajam testui, šiandien atliekamam devynioliktame aukšte. Šiuo antruoju (arba „terptiniu“) tyrimu buvo siekiama išgauti kiekybiškai apčiuopiamą duomenį apie tai, kaip vadinamoji Visiškosios Prieigos gamybos ir rinkodaros informacija veikia tiek paties gaminio, tiek jo korporacinio gamintojo suvokimą Tikslinėje Grupėje; tai buvo dvigubo kodavimo tyrimų serija, sukurta taip, kad per du ateinančius fiskalinius

ketvir?ius j? b?t? ?manoma atkartoti su trimis skirting? kintam?j? tinkleliais ir atsitiktin?mis t?g, o tyrim? finansuojan?i? ?ali? tapatyb?s buvo slepiamos nuo fasilitatori? d?l to, kad taip numat? (grei?iausiai) ?terptinio tyrimo s?lygos.

Trys Tikslin?s Diskusij? Grup?s nariai buikai d?bsojo pro did?iul? tamsint? lang?, atveriant? subtiliai prigesintos sepijos atspalviu nuda?ytus ?iaurin?s gatv?s dalies dangorai?ius, ?emiau ir tarp j? esan?ius skirtingus ?iaurry?i? Kilpos² ir uosto fragmentus bei kelias p?das e?ero, baisiai sutraukto perspektyvos. Du i? pastar?j? nari?, l. jauni, pa?ioje demosegmento x a?ies kair?je, s?d?jo sudrib? ant atlošt? k?d?i?, demonstruodami svajingum? arba stilizuot? abejingum?, tre?iasis nes?moningai ?iupin?josi vir?utin?s l?pos ?link?.

Dalyko, v?liau virtusio jo profesija, reikalavimai i?mu?travo Diskusij? Grup?s fasilitatori? elgtis taip, lyg bendraut? gyvai ir spontani?kai, bet i? ties? viduje n? kiek ne?sitraukt? ir likt? steb?ti su kone nesuinteresuotu ne?ali?skumu, be to, jis i? prigimties mok?jo pasteb?ti elgesio niuansus, neretai atskleid?ian?ius nedidelius tiesiogini? statistini? ry?i? perliukus grubi?, neapdirbt?, atsitiktini? fakt? apstyb?je. Kartais smulkmenos pakeisdavo visk?. Fasilitatorius buvo vardu Teris ?mitas, 34 m., Mergel?. Vienuolika i? keturiolikos Diskusij? Grup?s nari? seg?jo laikrod?ius, ma?daug tre?dalis buvo prabang?s ir (arba) u? sienietiški. Dvyliktas t?g narys, ?iuo metu vyriausias, tur?jo kokybi?k? ki?enin? laikrod? su platinine grandin?le, einan?ia ?stri?ai liemen?s, ir didel? rausv? veid? nedingstan?iu geranori?ku ?vilgsniu, tarsi koks senelis, tur?s kr?v? an?k?, ? kuriuos taip ilgai ?i?r?jo su meile, kad ?i mina tiesiog ?sir?? veidan. ?mito senelis gyveno senjor? bendruomen?je ?iaur?s Floridoje, kur per abu ?mito vizitus s?d?jo u?sideng?s kelius languotu u?klotu ir, nuolatos kos?damas, vadino ?mit? tiesiog Berniuku. Lygiai 50 % sal?s vyr? vilk?jo ?varkus ir ry??jo kaklarai?ius arba buvo pasikabin? kostiuminius ar laisvalaikio ?varkus ant k?d?i? atkal?i? ir trys i? ?i? ?vark? priklaus? trij? dali? dalykinio kostiumo komplektams, kiti trys vyrai vilk?jo trikota?ini? mar?kini?, keln? ir apvali? kakl? nertini? bei golf? derinius, patenkan?ius ? Kasdieni?skos Verslo Aprangos kategorij?. ?mitas gyveno vienas prabangiame bute, kuriam neseniai pa?m? dar vien? paskol?. Lik? keturi vyrai m?v?jo m?lynais d?insais ir vilk?jo d?emperius su universitet? arba gamintoj? logotipais; vienas buvo su „Nike“ Varnel?s piktograma, kuri ?mitui visad atrodydavo kiek Arabi?ka. Trys i? keturi? pabr??tinai kasdieni?škai / nevalyvai apsirengusi? vyr? buvo jauniausi Diskusij? Grup?s nariai, du i? j? priklaus? demonstratyviai nesiklausan?i?j? trijulei. „?y Komanda“ m?go netvirt? demografin? tinkl?l?. Du i? trij? jauniausi? nari? buvo jaunesni nei 21 m. Tie trys jauniausieji s?d?jo ant uodegikauli?, prasi?erg? ir susid?j? i?sk?stas rankas ant ?laun?, nutais? ?velniai paniurusius vartotoj?, dar niekad nekvestionavusi? savo teis?s ? pasitenkinim? ar prasm?, veidus. Bakalauro studijose ?mit? pirmiausia domino Statistin? Chemija – jam vis dar patiko sterili laboratorijos precizika. Ma?iau nei 50 % susirinkusi?j? av?jo suvarstomais batais. ?emaauliai vieno vyro, vilkin?io trikota?iniais mar?kiniais, batai ?onuose tur?jo po ma?yt? ?alvarin? u?trauktuk?, o pats apavas buvo nu?veistas iki d?mes? bla?kan?io spindesio – dar viena detal?, ?mitui kelianti galyb? mnemonini? asociacij?. Darlenos Lili patirtis rinkodaros srityje, prie?ingai nei Terio ?mito ir Rono Maunso patirtys, buvo susijusi su kompiuteriniu projektavimu; ? Tyrimus Darlena Lili per?jo, nes, anot pa?ios, suprato, kad i? ties?, ?irdyje, jai labiau patinka bendrauti su ?mon?mis. Tarp susirinkusi?j? buvo keturios poros akini?, nors vieni i? j? buvo akiniai nuo saul?s, grei?iausiai be dioptrij?, kita pora – storais juodais r?meliais, suteikian?iais nuo?irdumo atspalv? savininko veidui, i?lindusiam i? tamsaus golfo. Buvo dveji ?sai bei viena tik?tina barzdel?, nesiekianti ?anden?. Kresnas trisde?imties dar nesulauk?s vyras tur?jo ret? samanin? barzd?; liko neai?ku, ar barzda jam tik prad?jusi augti, ar jis – i? t? ?moni?, kuri? barzda tiesiog taip atrodo. Buvo akivaizdu, kuriems i? jauniausi? vyr? i?ties reik?jo skustis, o kurie tiesiog palaik? nesiskut?li? ?vaizd?. Du Diskusij? Grup?s nariai pasi?ym?jo specifinio da?nio mirks?jimu, b?dingu kontaktini? l??i? ne?iotojams, pakliuvusiems ? aitr? pos?d?i? sal?s or?. Penki i? vis?, neskaitant paties Terio ?mito, pasi?ym?jo didesniu nei 10 % nutukimu. Kart? vidurin?je fizinio mokytojas vis? bendraklasi? akivaizdoje Ter? ?mit? pavadino

Rapsu ir juokdamasis paaiškino, kad iš jo galėtų spausti aliejus. Paties Šmito tėvas, apdovanotas karo veteranas, neseniai išėjo į pensiją iš žmonės, prekiaujančios sėklomis, azoto tręšomis ir plataus spektro herbicidais valstijos pakraštyje Geilsberge. Apsimėtinai ekscentriškas nuf užklausė abipus sėdinį vyrą, kurią vienas buvo Lotynų Amerikos kilmės, ar šie nenorėtų kramtomąjį vitamino c tablečių. „Pono Tešliaus“ logotipą galėjai pamatyti ir posėdžiui salėje: jis puošė stilizuotus dviejų subtiliai smilini, arba rusvą, keraminių lempų, stovinčių ant staliukų abiejose belangės sienos galuose, fleronus. Tikslinąje Diskusijų Grupėje buvo du afroamerikiečiai: vienas vyresnis nei 30 m., o jaunesnis nei 30 m. – skusta galva. Trys iš visų vyrų turėjo rudą spalvą kategorijai priskirtinus plaukus, du – pilkos / pražilusios juodos, dar trys – juodos (neskaitant afroamerikiečių ir vienintelio Diskusijų Grupės rytėlio, kurio vardo kortelė ir spėdingi skruostikauliai leido daryti prielaidą apie Laosą ar Vietnamo Socialistinę Respubliką; dėl daugialypių, bet svairių statistinių priežasčių Skoto Leilmano komandos Profilio tinklėliai numatė etninę, tačiau ne tautinę paskirstymą); trys iš jų galėjai pavadinti šviesiaplaukiais arba blondiniais. Šis pasiskirstymas pateko ir nuf-ai, ir Šmitas puikiai nujautė, kas galėtų būti kitas šios Grupės nuf. „R. Š. B.“ Grupės retai kada patekdavo itin blyškiai arba strazdanotą raudonplaukį fizinio tipo atstovai, nors „Foote, Cone & Belding“ su „D. D. B. Needham“ abu reguliariai traukdavo šiuos tipus dėl tam tikrų duomenų, suponuojančių reikšmingą ryšį tarp melanino koeficiento ir tolydžiojo pajamų bei preferencijų skirstinio įvairiose Rytinėje Pakrantėje, kur buvo tiriama daugiau nei 70 % aukštesnės klasės gaminių. Tačiau kai kurios madingos hipergeometrinės technikos, kuriomis buvo paremti šie duomenys, kėlė klausimų tradiciškesniems pažiūrų demografijos statistikams.

Pagal visai industrijai bendrą tvarką Diskusijų Grupės nariai gaudavo dienpinigius, atitinkančius lygiai 300 % prisiekusiųjų gaunamo atlygio, priklausančio nuo gyvenamosios valstijos. Tokio santykio priežastys buvo tokios senos ir taip įsišaknijusios tradicijoje, kad jų nebūtų galėjus paaiškinti nė vienas Terio Šmito kartos žmogus. Vyresnieji gaminio pardavimų testuotojai šį faktą laikė ir profesiniu juokeliu, ir tikinamai išplėstomis patikrintomis nuostatomis dėl to, kas yra pilietinė pareiga ir selektyvusis vartojimas. Rankinio laikrodžio neturinčio Lotynų Amerikos kilmės vyriškio, sėdinčio pošviesi, plaukų nuf-ui iš kairės, žastus greičiausiai puošė stambios tatuiruotės, nežymiai ryškėjančios pro jo marškinių medžiagą, kone perregimų dėl natūralaus atspalvio apšvietimo. Jis taip pat buvo vienas iš sorių, o vardo kortelė bylojo, kad jis vardu norberto, ir tai buvo pirmasis Norberto per visas 845 Diskusijų Grupės, kurioms Šmitui teko vadovauti per visą savo Statistikos Tyrėjo karjerą „įvairiose Komandose“. Šmitas vedė asmeniną apskaitą apie gaminius, Klientų agentūrą ir tam tikrą Diskusijų Grupių sudėties bei procedūrų kintamųjų koreliaciją. Perleisdavo šiuos duomenis per įvairias diskriminantinių analizės programas namudiniu firmos „Apple“ kompiuteriu ir rinko rezultatus į trijų žiedų segtuvus, kuriuos, užrašęs pavadinimus, dėdavo ant surenkamųjų pilko plieno lentynų savo buto sandėliuke. Visa aprašomosios statistikos problema ir užduotis buvo atskirti, kas nulemia pokytį, o kas ne. Tai, kad dabar Skotas R. Leilmanas ir tikrindavo Diskusijų Grupės, ir padėdavo jas sudaryti, tebuvo dar vienas ženklas, jog jo žvaigždė „įvairiose Komandose“ kyla. Kitas realus varžovas buvo A. Ronaldas Maunsas, taip pat turintis patirties su Techniniu Apdorojimu. „Klausimas:“, „Klausimas:“, „Komentaras:“. Vienas vyras gana ilgu besmakiu veidu norėjo sužinoti, kokia bus mažmeninė „Nusikaltimų!“ pardavimo kaina, ir arba nesuprato, arba jam nepatiko Terio Šmito paaiškinimas, kad pardavimo kaina neeina į šios dienos Grupės diskusijos sritį ir netgi priklauso visiškai kitam „R. Š. B.“ tyrimų paslaugų tiekėjui. Kainos ir klientų pasitenkinimo tinklėlių atskyrimo priežastys buvo techninės ir parametrinės ir liko neįtrauktos į tariamą Visiškosios Prieigos informaciją, kuria Šmitas pagal tyrimo sąlygas galėjo pasidalyti su Diskusijų Grupe. Salėje buvo vienas akivaizdus priklijuotas šinjonas bei dvi negydomo Vyriškojo Tipo Plikimo aukos, ir abu pastarieji atvejai – galbūt pagrįstai, o gal dėl gryniausio atsitiktinumo – priklausė keturiems mėlynakiems Grupės nariams.

Mėstant apie Skotą Leilmaną, jo kiaurus metus nedingstantį degė ir akinius nuo saulės, nepriekaištinguoliškai pastumtus ant blyškio plaukų viršugalvio, Šmitas apimdavo kažkoks aklas

piktadariškumas, b?dingas pl?šriam unguriui ar rajai – kažkam, autopilotu medžiojan?iam giliausiose gelm?se. Afroamerikietis neskusta galva s?d?jo tiesiai it žmogus, ken?iantis d?l nugaros problem?, kurias su s?moningu orumu laiko neatsiejama savojo b?do dalimi. Kitas, s?d?damas patalpoje, buvo taip užsid?j?s akinius nuo saul?s, lyg nor?t? pareikšti apie save kažk? neaiškaus; taip pat neaišku buvo, ar tas pareiškimas – bendro pob?džio, ar taikytinas konkre?iai šiam kontekstui. Skotui Leilmanui tebuvo vos 27-eri, prie „?y Komandos“ jis prisijung? trejais metais v?liau už Darlen? Lili ir pustrė?i? už pat? Šmit?, pad?jus? Darlenai mokytį Leilman? atlikti chi kvadrato ir *t* skirstinius pasitelkus neapdorotus telefoninio tyrimo duomenis ir jau?iant? steb?tin? pasitenkinim? matant, kaip apsiblausia vaikino akys ir po fluorescencin?mis „?y“ duomen? kambario lemp? eil?mis pagelsta jo ?degis, kol vien? dien? Šmitui prisireik? asmeniškai d?l kažko pasimatyti su Alanu Britonu, tad pasibeld?s ??jo ? jo kabinet?, o tenai išvydo Leilman?, s?dint? ant vieno iš kabineto foteli?, besijuokiant? ir su Britonu r?kant? didžiulius cigarus.

Žmogysta, likus kelioms minut?ms iki 11.00 ryto prad?jusi kopti tolygiai stat?jan?ia šiaurine pastato fasete, m?v?jo aptemptomis v?jui atspariomis Laikros tampr?mis ir vilk?jo šiltu „GoreTex“ džemperiu, smarkiai aplink veid? sutraukusi jo gobtuv? su pamušalu, o av?jo grei?iausiai alpinist?, arba kaln?, batais, tik vietoje kapliuk? ar spygli? prie kiekvieno bato kelties buvo pritaisyti siurbtukai. Tiek prie deln?, tiek prie vidini? rieš? ji tur?jo po pavien? kanalizacijos pompos dydžio siurbtuk?; siurbtukai buvo tokios pat r?kian?ios oranžin?s spalvos kaip medžiotoj? liemen?s ar kelinink? šalmai. Laikros tampri? koloritas susid?jo iš vienos tamsiai m?lynos ir vienos baltos klešn?s; džemperis ir gobtuvas buvo m?lyni su baltais apvadais. Alpinizmo batai buvo pabr?žtinai juodi. Gausiai ir dr?gnai pokš?dama siurbtukais, žmogysta mikliai jud?jo link „Gap“, stambaus drabuži? gamintojo, vitrinos. Tada prisitraukusi užsikabarojo ant siaurut?s atbrailos antro aukšto lango apa?ioje, ?mantriai pakilo ant koj?, pritvirtino siurbtukus ir ?m? šliaužti ? virš? storu stiklu, už kurio v?r?si „Gap“ antro aukšto vitrina, kurioje nebuvo išstatyta n? vieno reklamuojamo daikto. Žmogysta atrod? vikri ir patyrusi. Reik?t? pasakyti, kad jos kopimas rod?si panašesnis ? roplio nei ? žinduolio. Apa?ioje, ant šaligatvio, ?mus burtis nedidelei praeivi? grupei, ji buvo jau ?pus?jusi vadybos konsultavimo ?mon?s lang? penktame aukšte. Apa?ioje v?jo stiprumas svyravo nuo lengvo iki vidutiniško.

Šiaurinio pos?dži? sal?s lango atspalvis niauk? dalinai debesuot? šiaurrytin? dang? ir temd? toluomoje v?jo šiaušiamo ežero bang? putas, taip pat margino kit? matom? aukšt? pastat?, stovin?i? vienas kito šeš?lyje, šonus. „Nusikaltim?!“ liku?i? buvo matyti ant mažiausiai septyni? Diskusij? Grup?s vyr? marškini? priekio arba tarp vienos ar kitos pus?s ?s? šeri?, vidiniame l?p? kamputyje arba dominuojan?ios rankos ravylyje tarp nago ir aplinkin?s odel?s. Du iš ši? vyr? nem?v?jo kojini?; abiej? avalyn? buvo be raištelį, tik viena pora tur?jo kutus. Plat?jantys vieno iš jauniausi? vyr? džinsai buvo taip tragiškai per dideli, kad net s?dint išsižergus ir sulenkus abu kelius kojini? b?kl? liko nežinoma. Vienas iš vyresni?j? dalyvi? m?v?jo juodo šilko arba viskoz?s kojinn?mis su sodriai tamsiais raudonais rombukais. Kito vyresnio vyro burna primin? pikt? mažut? plyšel?, dar kito veidas, vertinant demografin? jo segment?, atrod? pernelyg sugleb?s ir raukšl?tas. Kaip dažnai pasitaikydavo, jauniausi?j? veidai atrod? dar ne iki galo ?gij? žmogišk?j? pavidal? ir atsidav? švariui, k? tik iš gamyklos atvežt? produkt? bebruožiškumu. Pasitaikydavo, kad Teris Šmitas, kalb?damasis telefonu arba laukdamas, kol ims veikti kompiuterio programa, paišin?davo savo veido kont?r? karikat?ras. Vieno iš grup?s vyr? galva primin? kriauš?, kito veidas pan?š?jo ? romb? arba aitvar?; antras pagal senum? vartotojas buvo trumpai kirptais žilais plaukais ir pernelyg išsivys?usia viršutine l?pa, suteikian?ia išvaizdai beždžioniškumo. Vyr? demoprofiliai ir pirminiai „Systat“ balai buvo Šmito lagamine, stovin?iame ant kilimo, greta magnetin?s lentos; jis tur?jo ir per pet? permetam? krepš?, laikom? darbo kabinoje. Aš buvau vienas iš vyr? šiame kambaryje, vienintelis, tur?s laikrod? ir n? karto ? j? nedirstel?j?s. Mano akiniai iš ties? nebuvo akiniai. Buvau iki dant? apsiraizg?s technologijomis. Mažytis skyst?j? kristal? ekraniukas dešiniojo l?šio apa?ioje rod? Real? ir Misijos Laik?. Buvau mintinai iškal?s vis? trump?j? slapto gads pasitarimo scenarij?,

ta?iau nertinio rankov?je tur?jau ?laminuot? atsargin?s jo kopijos variant?, prilaikom? mažy?i? kilpeli?, atsileidžian?i? spustel?jus vien? iš mano laikrodžio, kuris iš ties? buvo visai ne laikrodis, mygtuk?. Dar buvo ir v?mimo protezas. Baton?liai, kuri? neva suvalgiau visus tris, buvo tokie sald?s, kad dantis g!l?.

Pats Teris Šmitas tur?jo hipoglikemij? ir gal?jo valgyti tik saldumynus su fruktoze, aspartamu arba su l. nedideliais kiekiais $C_6H_8(OH)_6$, ir kartais, ži?r?damas ? pad?klus su gaminiu, jausdavosi kaip apšep?s gatv?s vaikigalis priešais žaisl? parduotuv?s vitrin?.

Koridoriaus gale, už žaliojo rtp³ padalinio kambario, kitoje „R. Š. B.“ pos?dži? sal?je, kurios langai v?r?si ? šr, Darlena Lili be joki? strukt?ruot? k ir a ir be supažindinimo su Visišk?ja Prieiga erzaco ved? dvylikos klient? ir dviej? npf-? grup? link Grup?s Atsako gads pakopos. Nei Šmitui, nei Darlenai nebuvo pasakyta, kuri iš šiandienini? tdg atstovauja ?terptinio testo kontrolinei grupei, nors tai ir buvo gana akivaizdu. Reik?jo kur? laik? išdirbti viršutiniuose aukštuose, kad imtum pasteb?ti šveln? si?bavin?, kuriuo pastato strukt?ra prisitaiko prie v?jo nuo ežero. „Klausimas: kas konkre?iai yra tas polisorbatas 80?“ Šmitas buvo pagr?stai ?sitikin?s, kad n? vienas iš Diskusij? Grup?s nari? si?bavimo nejau?ia. Nebuvo toks ryškus, kad sujudint? kav? kuriame nors iš logotipu puoš? puodeli? ant stalo, kuri? turin? mat? Šmitas, stov?damas ir neju?ia rankoje sukdamas Nuvalom?j? Žymekl?, taip grupi? akims išreikšdamas tiek neformalum?, tiek šiok? tok? sužmoginant? nervingum?. Pos?dži? stalas buvo pagamintas iš pušies masyvo su citrininio lipnias?klio inkrustacijomis ir storu poliuretano sluoksniu, ir jei ne lango metamas sepijos atspalvis, b?t? rad?si akinan?i? atsispindin?ios šviesos ruož?, kei?ian?i? kamp? priklausomai nuo žmogaus kampo poky?io saul?s ir stalo atžvilgiu. Šmitui taip pat b?t? tek? steb?ti tiesiogin?s saul?s šviesos stulpuose besisukan?ias ir visiems ant galv? ir viršutini? k?no dali? švelniai besileidžian?ias dulkes ir smulku?ius drabuži? plaušelius, nuo kuri? nebuvo apsaugotos net ir pa?ios švariausios pos?dži? sal?s, o šia savybe, itin atstumian?iai veikian?ia Šmit?, pasižym?jo tam tikr? kit? agent?r?, ?sik?rusi? aplink Kilp? ir miesto centre, pos?dži? sal?s netamsintais langais. Kartais, ko nors laukdamas arba telefonu paprašytas palaukti, Šmitas ?sikišdavo piršt? ? burn? ir laikydavo j? ten be jokios sau pa?iam ?vardijamos priežasties. Darlena Lili, ištek?jusi ir tapusi motina didžiagalviam vaikui, kurio nuotrauka puoš? jos stal? ir darbo viet? „?y Komandoje“, prieš tris fiskalinius ketvir?ius buvo sulaukusi nepageidaujam? seksualini? priekabi? iš vieno iš keturi? Vyriausi?j? Tyrimo Vadov?, s?veikaujan?io tarp Taikom?j? Tyrim? ir Techninio Apdorojimo komand? bei „?y Komandos“ aukštesnio rango nari?, vadovaujam? Alano Britono, – priekabi? ir spaudimo, kuri?, Šmito ir didžiosios daugumos Taikom?j? Tyrim? Komandos nuomone, b?t? per akis pakak? norint patraukti teisin?n atsakomyb?n, priekabi?, kurias ji sugeb?jo nereg?tai meistriškai nukreipti ir nukenksminti, neskaitindama jokios pilietin?s pareigos j? gelb?ti, kuri galimai b?t? padalijusi ?mon? ly?i? ir (arba) politini? paži?r? atžvilgiu, ir viskam buvo leista nurimti ir išsikv?pti tiek, kad Darlena Lili, Šmitas ir kiti trys Taikom?j? Tyrim? Komandos nariai vis dar gal?jo džiaugtis produktyviais darbiniais santykiais su tuo juodbruvu, kandžiu pagyvenusiu Vyresniuoku Tyrimo Vadovu, kuris ?m?si priži?r?ti „Pono Tešliaus“–„R. Š. B.“ Taikomuosius Tyrimus, ir Teriui Šmitui be galo didel? ?sp?d? paliko savitvarda ir tarpasmenini? santyki? nuovoka, kuri? per vis? š? ?tempt? laik? parod? Darlena, – ?sp?d?, atmiešt? nevalingu romantinio potraukio elementu, – ir, teisyb? sakant, kartais nakt? savo bute Šmitas, negal?damas sav?s pažaboti, masturbuodavosi galvodamas apie dr?gn?, tekšint? lytin? akt? su Darlena Lili ant vieno iš grem?zdišk? laminuot? pos?dži? sal?s stal? kurioje nors ?mon?je, kur jie vykd? statistin? rinkos tyrim?, ir tai buvo tretin? priežastis, nulemianti reiškini?, kur? praktikuojujantys sociopsichologai pavadint? jo rpm⁴, atliekam? su lentos žymekliu, kai pasitelkdamas neformali?, pasitik?jim? kelian?i? intonacij? pasakojo Diskusij? Grupei apie kelet? stulbinan?i? „Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“ pasiekim?, atlikt? bandant ?tvirtinti gaminio prekin? tapatyb? ir kuriant tyrimui skirt? pavadinim? „Nusikaltimas!“, tuo pat metu autonomiškesn?je savo smegen? dalyje ?sivaizduodamas Darlen?, d?stan?i? plikas, standartines minimalias paruošiam?sias gads instrukcijas savo Diskusij?

Grupei, stovin?i? su tamsiomis „Hanes“ p?dkeln?mis ir burgundiškojo vyno spalvos aukštakulniais, laikomais darbe, savo darbo vietos spintel?s apa?ioje, dešin?je, kuriais persiaudavo kiekvien? ryt?, kai nusispirdavo sportinius batelius ir pris?sдавo ant k?d?s ir su nežymiais, apsimestiniais pastang? inkš?iojimais nusistumdavo link darbo vietos spinteli?; kartais ji (priešingai nei Šmitas) truput? pavaikš?iodavo priešais magnetin? lent?, kartais ?smeigdavo vien? kuln? ir kiek pakreipdavo p?d? ? šon? arba sukryžiuodavo tvirtas ?iurnas, stov?senai suteikdama ner?pestingo kuklumo, o kartais nusiimdavo savo subtiliai ovalius akinius ir, užuot kram?iusi j? kojel?, laikydavo juos tokiu b?du ir tokiu atstumu nuo burnos, kad kildavo ?sp?dis, jog bet kuri? akimirk? gal?t? vien? plastikini? r?meli? kojel? ?sikišti ? burn? ir neju?ia krimstel?ti, vienu nes?moningu gestu išreikšdama ir drovum?, ir susikaupim?.

Kai kuris nors žmogus arba keletas žmoni? imdavo taisytis sukam?sias k?des, nor?dami šiek tiek pakeisti koj? ar k?no pad?t? stalo atžvilgiu, ant ilgaplaukio ciklameno spalvos pos?dži? sal?s kilimo likdavo simetriškai nutolusi? ?dubim?. Švelnus ventiliacijos sistemos d?zgesys gož? tolimus gatv?s ir miesto garsus, beveik nepraleidžiamus storo lango stiklo. Kiekvienas iš Tikslin?s Diskusij? Grup?s nari? tur?jo baltos ir m?lynos spalv? vard? korteles, ant kuri? patys savo ranka buvo užsiraš? vardus. 42,8 % ši? užraš? buvo suraityti rašytin?mis raid?mis, trys iš likusių aštuoni? – didžiosiomis spausdintin?mis, ir visi vardai didžiosiomis spausdintin?mis d?l ne?tik?tino, bet statistiškai nereikšmingo sutapimo prasid?jo raide *h*. Kartais ir Šmitas tarsi panirdavo ? save ir pažvelgdavo ? Diskusij? Grup? kaip ? vienet?, ? sta?iakamp? k?no spalvos biust? kr?v?, – apžvelgdavo vis? veidus vienu kartu, *in corpore*, kad pro jo filtr? nepakli?t? daugiau niekas, tik patys bendriausiu b?du siejantys bruožai. Veidai buvo gerai ?mit?, vidutin?s arba aukštesn?s klas?s, neutral?s, laikinai sutelk? d?mes?; už j? slypintys krauju maitinami protai buvo užimti savo savinink? gyvenimu, darbu, problemomis, planais, troškimais ir t. t. N? vienas iš j? n?kart gyvenime nepatyr?s bado – tai buvo viena pamatini? bendrybi?, ir Šmito akyse ji ?m? šakotis. Retai kada pasitaikydavo, kad gaminys išties prasismelkt? ? Diskusij? Grup?s s?mon?. Vienas iš pirm?j? dalyk?, su kuriais tenka susitaikyti Taikom?j? Tyrim? Vykdytojai, yra tas, kad tdg galvose gaminys niekada neužims tokios svarbios vietos kaip Kliento. Reklama – ne vudu. Klientas gali viltis, kad galiausiai pavyks sukurti ryšio, ar rezonanso, ?sp?d? tarp preki? ženkle ir to, kas svarbu vartotojams. O kas vartotojams visada ir be išim?i? yra svarbu – tai jie patys. J? pa?i? sav?s ?sivaizdavimas. Ilguoju laikotarpiu Diskusij? Grup?s netur?jo jokios reikšm?s – tikrasis tyrimas, asmenine Šmito nuomone, bus real?s pardavimai. Dalis šiandieninio užmanymo buvo išlaukti pietus ir maitinti narius vien saldumynais. Darant prielaid?, kad prieš atvykstant pusry?iai buvo suvalgyti normaliu metu, buvo galima tik?tis, kad 11.30 cukraus kiekis j? kraujyje ims staigiai kristi. Aktualiausia tai bus suvalgiusiems daugiausiai „Nusikaltim?!“. Be kit? simptom?, nukrit?s cukraus kiekis kraujyje sukelia apsn?dim?, irzlum?, sumaž?ja budrumas, – j? nutaisytos povyzos tuoj ims brašk?ti. Kai kurios tdg reikiam? duomen? išgavimo strategijos gali b?ti l. manipuliatyvios ar net žiaurios. Kart? ?mon?, gaminanti skalbiamuosius miltelius su chloro alternatyva, buvo nusamdžiusi „?y Komand?“, kad ši suburt? pirmagimdes 29–34 m. motinas, kuri? tat-ai bylot? apie trijų esmini? sri?i? kompleksus, ir išdalyt? joms anketas su klausimais, skirtais specialiai tiems kompleksams sužadinti ir (arba) stiprinti: ar savo vaiko atžvilgiu jums kartais kyla negatyvi? ar priešišk? jausm?? Kaip dažnai atrodo, kad tur?tum?te sl?pti arba neigti savo motinyst?s ?g?dži? nepakankamumo fakt?? Galb?t iš mokytoj? ar kit? t?v? teko sulaukti komentar? apie savo vaik?, kurie kelt? ?g?d?? Ar dažnai pastebite, kad j?s? vaikas, palyginti su kitais vaikais, atrodo nudrisk?s ir murzinas? Ar kada nors d?l laiko stokos teko praleisti savo vaiko drabuži? skalbim?, balinim?, taisym? ar lyginim?? Ar j?s? vaikas kada nors atrod? li?dnas ar nerimastingas be jokios jums suprantamos priežasties? Gal prisimenate atvej?, kai vaikas j?s? bijojo? Ar j?s? vaiko elgesys ar išvaizda kada nors buvo suk?l? jums neigiam? emocijų? Ar kada nors teko pasakyti ar pagalvoti apie savo vaik? k? nors neigiam? ir t. t. – tie klausimai po vienuolikos valand? ir šeši? atskir? kruopš?iai suformuluot? klausim? sesij? suk?l? moterims toki? emocin? b?sen?, kad surinkta išties

ne?kainojam? duomen?, kaip galima reklamuoti „Cheer Xtra“, remiantis pa?iais giliausiais motinyst?s konfliktais ir nuog?stavimais. . . duomen?, kuri?, Šmito akimis, agent?ra visiškai neišnaudojo savo kampanijoje, galiausiai parduotoje „P. & G.“. V?liau Darlena Lili sak? nor?jusi paskambinti Diskusij? Grup?s moterims, atsiprašyti ir pranešti, kad jomis buvo tiesiog bjauriai pasinaudota emocių prasme.

Dar keli gaminiai ir agent?ros, kuri? prekį kampanijose teko dirbti Terio Šmito ir Darlenos Lili Taikom?j? Tyrim? Komandai su „?y Komanda“: „Downyflake Waffles“–„D’Arcy Masius Benton & Bowles“, „Diet Caffeine Free Coke“–„Ads Infinitum us“, „Eucalyptamint“–„Pringle Dixon“, Pilie?i? Verslo Draudimas–„Krauthamer-Džeins / sms“, „G. Heilemano Bravoras Ko. Special Export“ ir „Special Export Lite“–„Bayer Bess Vanderwarker“, „Winner International“ *Pad?kit* Asmenin? Garsin? Signalizacija–„Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“, Izotonin?s Aptempian?ios Pirštin?s–„vr Cogent Partners“, Šiaurietiškas Tualetinis Popierius–„Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“ ir „Rhône-Poulenc Rorer“ naujasis „Nasacort“ bei „Nasacort aq“ Receptinis Nosies Purškalas–taip pat „R. Š. B.“.

Du npf-ai pašalie?iui ? akis b?t? krit? tik tuo atveju, jei šis b?t? pasteb?j?s, kad fasilitatorius n? karto ilgiau ar tiesiogiai ? juos nepažvelg?, nors ? kitus dvylika vyr? ži?r?jo atskirai ir ?vairiais intervalais, užmegzdamas trump? ir nuošird? aki? kontakt? pirmiausia su vienu, paskui su kitu, s?din?iu kitoje pos?dži? sal?s stalo vietoje, ir t. t., subtilus ?g?dis (jam ?vardyti n?ra termino), kuriuo dažnai pasižymi žmon?s, mokantys kalb?tis su mažomis grupel?mis; aki? kontakto n? su vienu vyru Šmitas neužlaikydavo per ilgai, kad tas nepasijust? nepatogiai, bet ir automatiškai nelakst? akimis pirmyn ir atgal, vos susid?r?s su kitomis akimis, kad Diskusij? Grup?s nariams nepasirodyt?, jog „Pono Tešliaus“ ir „Nusikaltim?!“ atstovas tiesiog beria j? pus?n žodžius, užuot kalb?j?s jiems arba kalb?j?sis su jais; b?t? prireik? išties l. akylo maž? grupi? steb?tojo, kad krist? ? akis, jog kambaryje yra du vyrai – tas atžarusis ekscentrikas, apsistat?s asmenin?s higienos produktais, ir tylus nuoširdži? aki? akiniuotis pa?iame stalo gale, vilk?s laisvalaikio švarku ir golfu, kaip v?liau nusprend? Šmitas, es?s antrasis npf, j? išdav? šiek tiek pernelyg susikaupusi veido mina ir mirks?jimo dažnis, – ties kuri? akimis fasilitatorius taip ir neapsistojo. Šmito paklaida šiuo klausimu buvo itin subtili, tad steb?tojas b?t? tur?j?s b?ti ir l. patyr?s, ir nepaprastai d?mesingas, kad ?žvelgt? ?ia koki? nors reikšm?.

Žmogysta lauke dar juos?jo alpinisto dirž? ir buvo užsimetusi didel? nailono, arba mikropluošto, kuprin?. Vizualiai ji ir trauk? d?mes?, ir atrod? daugialyp?. Užsiropštusi ant kiekvienos siauros atbrailos ji, v?l naudodamasi siurbtukais ant dešin?s plaštakos ir riešo, iš gulimos pad?ties vikriai pakildavo ? stovim?, veidu ? pastat?, kimban?iais rank? siurbtukais kryžiumi apkabindama stikl?, kad nenukrist? atatupsta, kol kelia kair? koj? ir pasuka bat? ? išor?, kad kelties siurbtuk? sulygint? su veidrodiniu stiklo paviršiumi. Naudojamo tipo siurbtuk? sankib? buvo galima reguliuoti lengvais pasukimais, kuriems ?valdyti grei?iausiai reik?jo nemažai praktikos, norint jud?ti taip mikliai, kaip iš paži?ros jud?jo šioji žmogysta. Kuprin? ir batai buvo tos pat spalvos. Didžiosios dalies praeivi?, pak?lusi? ? virš? akis, sustojusi? ir susimetusi? nedidel?n steb?toj? grupel?n, d?mes? labiausiai kaust? ir ak? trauk? kopiko technika. Žmogysta skersai kirto kiekvien? lang?, keldama kair? koj? ir dešin? rank?, sklandžiai prisitraukdama ? virš?, tada prilipindama kyban?i? dešin? koj? ir kair? rank? ir prikibdama j? siurbtukais, pakibdama jais visu svoriu, sykiu atlipindama kair?s kojos ir dešin?s rankos siurbtukus, pakeldama juos ? virš? ir v?l prilipindama. Žmogystos gal?ni? choreografija bylojo apie aukšt? tiek precizikos, tiek ekonomijos lyg?. Diena buvo l. gaivi, viršuje ?žavo stiprus v?jas; debesys, jei toki? ir pasitaikydavo, greitai nuplaukdavo siauru dangaus sta?iakampiu, matomu virš gatv? supan?i? aukšt? pastat?. Pats rudens dangus buvo toks m?lynas, kad net svilino. Kepur?ti žmon?s nust?m? kepurės labiau ant pakaušio, o bekepuriai prisideng? akis pirštin?mis, kad, užvert? galvas, steb?t? žmogystos jud?jim? viršun. Nei pro pastat? properš?, nei nuo tarpeklio apa?ios nesimat? virš ežero krekan?io dangaus. Dar vienas didelis siurbtukas buvo pritaisytas prie gobtovo su baltu lipuku. Žmogystai užsikorus ant dar vienos

atbrailos, akimirk? prigulus ant šono ir pažvelgus ? praraj? apa?ioje, steb?tojai, atatupsti atsitrauk? ant šaligatvio tiek, kad matyt? iš savo perspektyvos, pasteb?jo dar vien? didel? oranžin? siurbtuk?, gobtuvo siurbtuko dvyn?, pritvirtint? prie kaktos, grei?iausiai irgi lipuku, nors šis lipukas turb?t ?jo po gobtuvu. Ir – d?l to sutiko visi steb?tojai – veidrodinius apsauginius akinius arba ištis l. keistas ir g?sdinan?ias akis.

Šmitas teig? tiesiog pateikiantis Diskusij? Grupei truput? papildomos informacijos apie gaminio k?rim? ir rinkodaros išš?kius, su kuriais tek? susidurti, ta?iau pasak?, jog tikrai nieku gyvu, jokių b?du neatskleidžia jiems nieko panašaus ? išsam? pasakojim? ir nesiruošia apsimetinti, kad dalijasi kuo nors daugiau nei istorijos trupiniais. Paruošiamojoje gads orientacijos stadijoje laikas nelaukia. Vienas iš vyriški? garsiai nusi?iaud?jo. Šmitas paaiškino, kad taip yra d?l to, jog „Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“ stengiasi suteikti Diskusij? Grupei užtektinai laiko susirinkti ? uždar?j? pos?d?, aptarti savo patirt? ir grupiškai ?vertinti „Nusikaltimus!“, taip sakant, sulyginti ?sp?džius vieniems, *in corpore*, be joki? rinkodaros tyr?j?, kvaršinan?i? galv? ar stovin?i? ir spoksan?i? lyg ? kokias psichologines laboratorines žiurkes, o tai reišk?, kad Teris tuojau nuo j? atsikabins ir išeis, paliks juos svarstyti ir kalb?tis vienus, tarpusavyje, ir nepasirodys, kol j? išrinktas seni?nas nepaspaus didžiulio raudono mygtuko greta kambario apšveitimo reostato, kuris – tas raudonas mygtukas – savo ruožtu ?jungs oranžin? lemput? kabinete koridoriaus gale, kur Teris Šmitas metaforiškai suks raktus apie piršt? laukdamas, kol gal?s ateiti pasiimti, tik?kim?s, vienbals?s Grupini? Atsakym? Duomen? Santraukos paketo, kur? išrinktasis seni?nas gaus *ex post pronto*. Vienuolika vyr? kambaryje buvo suvartoj? mažiausiai po vien? gamin? nuo pad?klo stalo centre, penki buvo suvartoj? po daugiau negu vien?. Šmitas, liov?sis abejingai žaisti Nuvalomuoju Žymekliu, nes kai kuri? vyr? akys ?m? j? sekti jo rankose ir jam pasirod?, kad tai blaško d?mes?, tar? dabar pabandysi?s skelti jiems standartin? kalb? apie tai, kod?l po viso to laiko ir pastang?, kuriuos pavieniui skyr? Individuali? Atsakym? Anketoms, jis paprašys j? prad?ti visk? iš naujo ir kolektyviškai apžvelgti ?vairius gads paketo klausimus ir skales. Jis mok?jo atsikratymo Nuvalomuoju Žymekliu triuk?: l. ner?pestingai pad?davo j? ? magnetin?s lentos apa?ion ?leist? lovel? ir smarkiai sprigtel?damas rašiklio gal? paleisdavo j? per vis? lovelio ilg?, ta?iau taip, kad rašiklis sustot? prie pat galo, neišl?k?s lauk, kamštelio kraštu kone tobulai susilygindamas su lovelio briauna; š? triuk? demonstruodavo tlg maždaug 70 % atvej? ir pademonstravo dabar. Triukas atrodydavo dar ner?pestingiau ?sp?dingesnis, jei Šmitas atlikdavo j? kalb?damas; tiek jo žodžiams, tiek pa?iam triukui tai suteikdavo ner?pestingumo atspalv?, o tas tik sustiprindavo efekt?. Pats Robertas Avadas – tas pats „?y Komandos“ Vyriausiasis Tyr?j? Vadovas, v?liau priekabiausias prie Darlenos Lili ir liksiantis meistriškai jos nukenksmintas, – atliko š? triuk? per orientacines prezentacijas naujiems Taikom?j? Tyrim? Komandos tyr?jams prieš 27 fiskalinius ketvir?ius. Taip, kalb?jo Šmitas, yra d?l to, kad viena iš pagrindini? „Rysmejerio, Šenono ir Belto Reklamos“ dogm?, vienas dalyk?, skirian?i? juos nuo kit? šios srities agent?r?, žinoma, keliantis jiems didel? pasididžiavim? ir minimas pardavimo kalbose tokiems klientams kaip „Ponas Tešlius“ ir „Šiaur?s Amerikos Konditerini? Kepini? ?m.“, es?s tas, kad iaa-os, tokios kaip tie 20 p. klausimynai, kuriuos vyrai taip geranoriškai pild? atskirose, tvankiose kabinose, tyrimui teikia konkre?ios, bet tik dalin?s naudos, nes korporacijos, kuri? gaminiai platinami nacionaliniu ar net regioniniu mastu, turi patikti ne tik individualiems vartotojams, bet ir savaime suprantama turb?t nereikia n? sakyti didel?ms j? grup?ms, grup?ms kurias taip irgi sudaro individai ta?iau jos visgi yra grup?s didesni dariniai arba kolektyvai. Šios grup?s, kaip ?sivaizduoja ir suvokia rinkos tyr?jai, – tai keisti ir kait?s dariniai, kalb?jo Šmitas Diskusij? Grupei, kuri? skonis – turimos omeny grup?s arba rinkos iš mažosios r, kaip jas vadina industrijoje, – kuri? skonis, užgaidos ir polinkiai ne tik yra kaip kambaryje esantys vyrai be abejo žino subtil?s ir permainingi ir pasiduodantys begalyb?s smulku?i? veiksmi? ?takai priklausomai nuo kiekvieno individualaus vartotojo ?gimt? potroški? strukt?ros, bet, kiek paradoksaliai, taip pat ir faktoriai, neatsiejami nuo ?vairiopus ?takos, grup?s nari? daromos vieno kitam, susidedan?ios iš bendravimo ir kartotinai proporcingai stipr?jan?i?

reakcij? ? reakcijas, toki? daugialypi? ir daugiaaspek?i?, kad jos beveik varo statistikos demografus iš proto ir vien norint atlikti bandom?j? modeliavim? reikalauja visos „Sysplex“ nežmoniškai galing? žemos temperatūros „Cray“ klas?s superkompiuteri? serijos.

Ir jei visa tai jiems skamba kaip rinkodarinis tuš?iažodžiavimas, kalb?jo Teris Šmitas Diskusij? Grupei it žmogus, palaisvinantis kaklaraiš?io mazg? po kokio nors viešo pristatymo, galb?t bus lengviau suprasti, k? „R. Š. B.“ turi omeny kalb?dami apie vidin?s rinkos ?takas kaip pavyzd? pasitelkiant paauglius ir j? madas, žaibiškai išplintan?ias daugiausia jaunuoli?, toki? kaip moksleiviai ir koledžo studentai, rinkose ir tokiose rinkose kaip, pavyzdžiui, populiarioji muzika, aprangos mados ir t. t. Jei nariai yra pasteb?j?, kad šiuo metu daugyb? paaugli? d?vi gerokai per dideles kelnės nustumusiu liemeniu ir žeme besivelkan?iais klešni? galais, imant akivaizd? pavyzd?, tar? Šmitas, pavyzd? lyg pasirinkdamas atsitiktinai, negalvodamas, arba jei, o tai tikrai galioja keliems iš vyresni? kambaryje susirinkusi? vyr? (ties? sakant, dviem), jie patys turi vaik?, per por? pastar?j? met? staiga ?sigeidusi? rengtis gerokai per dideliais drabužiais, su kuriais atrodo panaš?s ? gatvinius nudrisk?lius iš devyniolikto amžiaus pabaigos roman?, nors, o tai grei?iausiai puikiai žino ni?riai krizenantys vyrai, tokios parduotuv?s kaip „Gap“ ir „Structure“ už tuos drabužius lupa graž? pinig?. Ir jei esate susim?st? kod?l j?s? vaikai taip rengiasi aišku tiesiausias atsakymas b?t? tiesiog d?l to, kad taip rengiasi kiti vaikai, nes, savaime suprantama, paaugliai kaip demografin? rinka šiais laikais gars?ja bandos instinktu ir individualiems j? vartojimo sprendimams beprotišk? ?tak? daro kit? vaik? vartojimo sprendimai, ir t. t., kaip ir priklauso madai, pasklindan?iai žaibišku grei?iu, kol galiausiai ji staigiai ir paslaptinai išgaruoja ir pasikei?ia ? k? nors kita. Tai buvo pats papras?iausias ir akivaizdžiausias pavyzdys, kaip vidiniai sud?ting? dideli? grupi? sistem? polinkiai daro vienas kitam ?tak? ir proporcingai auga vienas ant kito, grei?iau kaip branduolin? grandinin? reakcija arba epidemiologinis užkrato perdavimo tinklelis, o ne kaip paprastas vieno individualaus vartotojo asmeninis sprendimas, ko jis nor?s, ir tikslingas atliekam? pinig? išleidimas pasirinktai prekei. Demografijos adeptai šiam reiškiniui vartoja special? termin? – Metastazinis Vartojimo D?sningumas, arba mvd, – Diskusij? Grupei pasakojo Šmitas, užversdamas akis taip, kad jo besiklausantieji drauge nusijuok? iš statistikos žargono. Žinoma, t?s? fasilitatorius, paskubomis jo nusakytas modelis es?s itin supaprastintas: pvz., jis neapima reklamos ir žiniasklaidos, kuri šiandienos hiperdaugialyp?je verslo aplinkoje nuolatos stengiasi numatyti ir pakurstyti šiuos staigiai besiskleidžian?ius grupinio pasirinkimo jud?jimus, laukdama virsmo taško, ties kuriuo gaminytis arba prek?s ženklas ?gauna tok? visuotin? populiarum?, kad tampa tarsi rimta kult?rine naujiena ir(skliaustaiatsidaro)arba(skliaustaiužsidaro) pašaru kult?ros kritikams ir komikams, be to, patikimu atpaž?stamu pramog? industrijos, trokštan?ios atrodyti tikroviškai ir šiuolaikiškai, gaminiu, tad gaminiui ar stiliui, iškylan?iam ? ideali? mvd grafos virš?n?, jau beveik nebereikia perkamos reklamos – populiariusis prek?s ženklas virsta tam tikru kult?rin?s informacijos vienetu arba rinkos pageidaujamo ?vaizdžio elementu, o tai – Šmitas ilgesingai jiems šyptel?jo – esti retas ir vertingas reiškinys, rinkodaroje vertinamas maždaug kaip Pasaulio ?empionato laim?jimas.

Iš 67 % nuo dvylikos Diskusij? Grup?s nari?, vis dar ?d?miai susitelkusi? ir klausan?i? Terio Šmito, du atrod? kaip žmon?s, m?ginantys apsispr?sti, ar nereik?t? šiek tiek ?sižeisti; abu šie vyrai buvo vyresni nei 40 m. Be to, kai kurie suaug? individai ?m? žvalgytis vienas ? kit? per pos?dži? stal?, ir kadangi (Šmito ?sitikinimu) anks?iau šie vyrai nebuvo paž?stami ir netur?jo jokio ryšio, leidžian?io užmegzti prasming? aki? kontakt?, rod?si tik?tina, kad toki? reakcij? iššauk? fasilitatoriaus analogija su paaugli? madomis. Vienas iš grup?s nari? buvo užsiželdin?s klasikinės kaimietiškas žandenas, einan?ias iki pat apatinio žandikaulio ir užsibaigian?ias smail?mis. Iš trijų jauniausi? kambario vyr? atidžiai nesiklaus? n? vienas, du iš j? vis dar demonstravo tai atitinkamomis k?no poz? bei išraišk? konfig?racijomis. Tre?iasis pasi?m? ketvirt? „Nusikaltim?!“ iš ekspozicijos ir steng?si kuo tyliau išlupti iš pakuot?s, vog?iomis dairydamasis, ar kam nors r?pi, jog jis perženg? oficialiai nustatyt? leistin? gamini? kiek?. Šmitas, šiek tiek improvizuodamas,

kalb?jo: „Žinoma, jaunimo madas prisiminiau tik d?l to, kad tai paprasčiausias, intuitiviausias pavyzdys. „Pono Tešliaus“ rinkodarininkai puikiai supranta, kad j?s, ponai, tikrai nesate vaikai, – nežymiai, švelniai šyptel?damas jauniausiems nariams, vis d?lto turintiems teis? balsuoti, galintiems pirkti alkohol? ir tarnauti kariuomen?je, – ir kad, palikdami jus vienus tam, kad pasitartum?te tarpusavyje *in corpore*, tikrai nem?giname pakurstyti kokios nors bandos m?stysenos. D?l vieno galite neabejoti: nepamirškite, konditerini? kepini? rinkodara veikia visai kitaip, ji kur kas sud?tingesn?, o apie grupin? rinkos dinamik? išvis sunku kalb?ti, nepasitelkiant kompiuterinio modeliavimo ir bjauri? matematini? skai?iavim? lentoje, kuriais n? nesvajojame j?s? varginti.“

Pavien? bebaim? sportin? jachta verž?si per ežero atkarp?, matom? pro did?j? lang?, iš dešin?s ? kair?, o E. Hurono Aveniu apa?ioje kart? ar du užbliov? mašinos signalas – taip ilgai, kad sutrikd? Terio Šmito bei keli? kit?, gerai atrinkt?, vartotoj? pos?dži? sal?je d?mes?, iš kuri? du, tur?jo pripažinti Šmitas, k?l? jam nuoširdži? antipatij?: abu buvo truput? vyresni, vienas su prisegtu šinjonu, j? aki? vokai buvo savotiškai užkrit?, jie kažkaip pasip?t?liškai, nežymiai taisydavosi savo k?no ir aprangos dalis, kartais itin susitelk?, lyg bandydami parodyti, jog yra tokie svarb?s žmon?s, kad j? d?mesys jau savaime nereg?tai vertingas, kad jie seni ir patyr? toki? sali? vilkai, prisiži?r?j? nuoširdži? jaunuoli? su stendais ir spalvotomis diagramomis, rodan?i? prezentacijas ir m?ginan?i? išspausti teigiamas j? reakcijas, ir kad jie gerokai aukš?iau už bet kokius masini? vartotoj? Mažiausius Bendrus Kartotinius, prie kuri? krypo nevykusi, ner?pestingo spontaniškumo imitacijos pilna motyvacin? Šmito kalba, kad jie atsiliepia ? skambu?ius mobiliaisiais telefonais ar net yra d?l j? iš?j? iš kur kas subtilesni?, rafinuotesni?, labiau raminan?i? kalb? nei ši. Šmitas kelerius metus lank? psichoterapij?, tad mok?jo šiek tiek ?vertinti save iš šalies ir suprato, kad tam tikra procentin? jo reakcijos ? tai, kaip ramiai šie vyrai tyrin?ja savo apynages arba suspaudžia viršutin? klešn?s kant?, kol, lošdamiesi ant kryžkauli?, mataruoja permest? koj? p?domis, dalis t?ra jo paties kompleksai, kad jis jau?iasi kažkaip susiterš?s ir ?siv?l?s ? vis? šiuolaikin?s rinkodaros versl? ir kad kartais tai pasireiškia projekcijomis, tarsi nuojauta, kad žmon?s, su kuriais jis stengiasi kuo nuoširdžiau kalb?tis, vis?laik mano, jog jis bando k? nors jiems ?si?lyti arba m?gina kaip nors jais manipuliuoti, lyg b?t? ?kinkytas, nors ir itin trumpam, ? didži?j? jav rinkodaros m?smal?, kažkaip nuspalvinan?i? vis? jo esyb?, ir kad ?tartini ir nuolank?s jo išraiškos niuansai iš esm?s yra dirbtiniai arba manipuliatyv?s ir atgraso žmones, ir ne tik karjeros srityje – nors ši neapima visos jo egzistencijos, priešingai nei daugumos „?y Komandos“ nari?, ir net n?ra jam taip siaubingai svarbi, jis tur?s gyvybing? ir sud?ting? vidin? pasaul?, dažnai užsiim?s savistaba, – ta?iau ir asmeniniame gyvenime, ir kad vienu metu jo profesiniai rinkodarininkyst?s ?g?džiai metastazavo po vis? jo b?d? ir jis virto tokiu žmogumi, kuris, net jei sukaup? pakankamai dr?sos pakviesti koleg? po darbo išgerti ir gerdamas atvert? jai šird?, ir prisipažint?, kad be proto j? gerbia, kad jo jausmai jai apr?pia tiek profesinio, tiek itin asmeninio pob?džio aspektus ir kad jis galvoja apie j? kur kas daugiau, nei ji galimai nutuokia, ir kad jei jis gal?t? kaip nors palengvinti jai gyvenim?, suteikti jai daugiau laim?s, pasitenkinimo ar džiaugsmo, jai tereik?t? vos žod? ištarti, jam užtekt? ir tiek, arba spragtel?ti savo dr?tais pirštais ar vien paži?r?ti ? j? prasmingu žvilgsniu ir jis iš karto atb?gt?, staigiai ir be joki? išlyg?, ir vis d?lto, l. tik?tina, teb?t? palaikytas tokiu, kuris tiesiog nori su ja permiegoti, pasiglamon?ti ar papriekabiauoti, arba b?t? pamanyta, kad j? aps?dusi kokia šiurpi manija ir galb?t jis savo bute net turi jos garbei pasidar?s kok? iškryp?lišk? slapt? altor?l? nenaudojamo antrojo miegamojo kampe, sukomponuot? iš asmenini? daikt?, išžvejoj? iš jos darbo kabinos šiukšliad?ž?s, arba pavieni? sarkastišk? rašteli?, jos persi?st? jam per žudan?ius ir itin absurdiškus „?y Komandos“ susitikimus, arba kad jo naminio kompiuterio „Apple PowerBook“ ekrano užsklanda esanti išdidinta skaitmenin? „Adobe“ tipo 1440 dpi raiškos j?dviej? nuotrauka, kurioje jis permet?s rank? jai per pet?, o iš kitos pus?s jai ant peties matyti kito „?y Komandos“ darbuotojo ranka, nuotrauka daryta per Liepos Ketvirtosios išskyl?, kuri? savo tyrimo subrangovams prieš dvejus metus prie Laivyno Prieplaukos buvo sureng? „A. K. Romnis-Džasvotas ir Part.“,

Darlėna laiko stiklinę ir šypsosi taip, kad viršutinę dantenos matyti beveik tiek pat kiek ir dantys, alaus stiklinę raudonis skaitmeniniu būdu paryškintas tiek, kad derėtų prie jos lūpų dažų ir nedidelio raudono kaspinilio, kurį ji dažnai segi dešinėje pusėje, lyg išskirtinę, asmeniną aksesuarą.

Ant šaligatvio besispiešianti minia vis dar netolygiai gausėja. Prie galvas užvertusi stebėtojų prisijungiant kiekvienai porai ar trejetui praeivių, vienas kuris senbuvis staiga pažvelgdavo į laikrodį, atsiplėšdavo nuo sambūrio ir nuskubėdavo arba į šiaurę, arba per gatvę, stengdamasis nepavluoti kokį nors posūdį. Žiūrėdama iš tam tikros perspektyvos, nedidelę grupelę priminę gyvūną, susijungusi į mainų apykaitą su linijiniu į maitinamųjų šaligatvio srautu. Nebuvo jokių rodymų, kad lipanti žmogysta mato nepastoviai augantį turtą taip žemai apačioje. Ji tikrai nedarė jokių judesių ar išraiškų, kurias žmonės sieja su asmeniu, žiūrėdama į ką nors iš l. didelio aukšto. Nė vienas iš šaligatvio grupelės žiūrovų nerodė pirštais ir nerūkė – didžiumą laiko tiesiog žiūrėjo. Tarp jų esantys vaikai laikėsi savo globėjų rankų. Tarp prisijungiančių stebėtojų pasigirdavo komentarų, užsimegzdavo trumpi pokalbiai, tačiau tik pusė lūpų, nes visi žiūrėjo aukštyn, į staigų dangų rėžiančių kolonų, padarytų pramaišui iš stiklo ir temptojo gelžbetonio armatūros. Pastato aukštą žmogysta veikdavo vidutiniškai per 230 sekundžių – laiką pamatavo į darbą keliaujantis žmogus. Tiek jos kuprinę, tiek diržas rodėsi prikimšti kažkokios rangos, nuo jos išsipūtė. Ant ilgarankovių „GoreTex“ marškinėlių pečių ryškėjo kilpos, taip pat – nebent tai buvo nuo pastato langų atspindinčios šviesos žaismas – maži, keisti spėnelius primenantys išsikišimai žmogystai ant pečių, pakinklių ir keisto tamsiai mėlyno-ir-balto taikinio ant sėdynų centre. Kaplius ant alpinisto batų galima nuimti mažą stačiakampį rankiu ir pagalvoti arba pasikeisti, aplinkiniams žmonėms paaiškino ilgaplaukis, klubą atramąs prabangų dviratą. Asmeniškai jis nujaujė, kas ten per išsikišimai. Naujai prisidėjus minios nariai vis klausindavo aplinkinių, kas čia darosi, ar jie ką nors žino. Kostiumas buvo nepralaidus orui, tas žmogus buvo pripučiamas ar bent jau turėjo toksai atrodyti, kalbėjo ilgaplaukis. Rodėsi, lyg kalbėtų savo dviračiu, – niekas nekreipė į jį dėmesio. Jo klešnių galai buvo palenkti, kad būtų patogiau važinėti dviračiu. Kas tris ar keturis aukštus žmogysta sustodavo pailsėti: atsiguldavo aukštieji karnizai ant siauros atbrailos ornamentuotu karnizu. Vyriškis, kuriam kadaise buvo tekę vairuoti oro uosto autobusą, išreiškė nuomonę, kad žmogysta ant atbrailos tarsi specialiai tempia laiką, bando prisitaikyti prie kažkokio kopimo grafiko; vaikas, už rankos laikęs moterį, kuriai tas buvo pasakyta, trumpai dėbtelėjo į vyriškį, vis dar nukreipęs veidą viršun. Jei kas būtų pažvelgęs tiesiai žemyn, būtų išvydęs besimainančių keliasdešimties stebėtojų veidų minią taip optiškai sutrumpėjusiais kūnais, kad juos esant galėjai nebent numanyti.

„Grečiausiai tik iki tam tikro lygio“, – tarė Teris Šmitas, patvirtindamas atsakymą į klausimą, užduotą ilgšio aitvaro formos veidu ir pusiau nuplėšta vardo kortele (du iš šešių rašytinų raidžių rašytas vardas buvo pusiau nudrėksti arba nepilni – netyčia lupimo nuo lipnių nugarėlių pasekmė), ant kurios buvo parašyta *forest*, maždaug 40 m. vyrukas didelėmis apžėlusiomis rankomis ir kiek apibrizgusia apykakle, dėl kurios pasiglamžiusio dorumo – šok. du paskirus klausimus, išties padėjusius pasistūmėti vykdant prezentacijos planą, – Šmitas šok vyruką būtų asmeniškai rinkęs senėnu. „Tiesiog „R. Š. B.“ mano, kad tokiam gaminiui kaip „*Nusikaltimas!*“ įsė Diskusij? Grupės atsakymai *in corpore* yra lygiai toks pat svarbus rinkos tyrimo rankis kaip ir paskirę individuali atsakymų suma. „Tiek gads, tiek iaa“, kaip tarp mūsų sakoma“, – su nerpestingumu, kurio nejautė. Vienas iš jaunesniųjų narių – 22 m., anot smulkuoju Harlstono kodo, pinto apatinę vardo kortelės rėmelio ornamentą, ir, plačiąja prasme, gana patrauklus – buvo užsidėjęs apsuktą beisbolo kepuraitę ir vilkėjo minkštos vilnos nertinę su v formos iškirpte be jokių apatinių marškinėlių, išryškinantį galingą krūtinės viršų ir dilbius (nertinio rankovės rėpestingai trukteltos viršų, kad neva netyčia atidengtų dilbį raumenyną, tartum būtų jas patraukęs nesemoningai, galvodamas apie ką kita, ne apie save), ir sėdėjo užsikėlus kulšnė ant kelio, tik taip žemai paslydęs kryžkauliu, kad pakeltoji koja atsidūrė viename aukštyje su smakru, tad jis laikėsi

atsikišusio kelio sun?r?s pirštus, taip dar labiau išsprogindamas ?temptus dilbius. Teris Šmitas buvo atkreip?s d?mes? ? tai, kad dauguma namams skirt? priemoni? nuo multivitamin? „Centrum“ iki Raminam?j? Antialergini? Laš? akims „Visine ac“ ir Receptinio Purškalo Nosiai „Nasacort aq“ šiuo metu parduodamos ryškiomis pakuot?mis, apsaugotomis nuo sugadinimo, sekant ?kandin dešimtme?io senumo apsinuodijim? „Tylenol“ ir legenda virtusio skubaus ir doro „Johnson & Johnson’s“ atsako ? kriz?: jie susigr?žino kiekvieno „Tylenol“ tipo buteliukus iš vis? Amerikos pardav?j? lentyn? ir išleido milijonus, kad per nakt? parengt? paprastai ir efektyviai veikian?i? sistem?, pagal kuri? kiekvienas „Tylenol“ vartotojas gal?t? gr?žinti buteliuk? ir iškart atgauti pinigų Be Joki? Papildom? Klausim? plius gauti papildom? priemon? už degalus ir transporto arba jav pašto išlaidas, kuri? prireik? gr?žinant, nuraš? dešimtis milijon? gr?žinimams ir eksploatacijos išlaidoms ir d?l pozityvi? Vieš?j? Ryši? ir vartotoj? geranoriškumo susigr?žino nesuskai?iuojam? galyb? šalinink?, o šitaip išties sustiprino „Tylenol“ prek?s ženklo s?sajas su atjauta ir r?pes?iu vartotoj? gerove, o d?l šios strategijos „J. & J.’s“ Generalinis Direktorius ir j? vr paslaug? tiek?jai tapo rinkodaros srities legendomis b?tent tais metais, kai Teris Šmitas ?m? svarstyti prie j? prisijungti ir šitaip praktiškai, potencialiai k?rybingai ir su geru atlygiu išnaudoti savo magistr? iš Aprašomosios Statistikos su Bhv. Psich. specializacija; jaunasis Šmitas ?sivaizdavo save prašmatniose pos?dži? sal?se, visai kaip ši, kur pasitelkdamas vien savo asmenyb?s gali?, vadovaudamasis faktais stengiasi ?tikinti stal? aps?dusius r?s?ius korporacijos valdininkus, kad pagr?stas r?pestis vartotoj? gerove es?s tiek emociškai, tiek ekonomiškai Naudingas Verslui, o tai reiškia, kad jei, pvz., „R. J. Reynolds“ nuspr?st? atvirai prabilti apie savo gaminio skatinam? priklausomyb? ir „gm“ nacionalin?se reklamose pripažint? fakt?, jog degalai tapt? kur kas efektyvesni, jei tik vartotojai sutikt? mok?ti keliais šimtais doleri? daugiau ir pasitenkint? truput? mažesniais estetiniais pagražinimais ir jei šamp?n? gamintojai nebeneigt?, kad gamini? naudojimo instrukcijose pateikiamas žodis „Pakartokite“ n?ra higieniškai pagr?stas, ir jei „Tums“ motinin? ?mon? „General Brands“ išleist? por? milijon? tam, kad atvirai pranešt?, jog „Tums“ prek?s ženklo table?i? nuo r?mens nereik?t? reguliariai vartoti ilgiau nei pora savai?i? iš eil?s, nes tada skrandžio sienel?s automatiškai ima išskirti daugiau HCl, kad kompensuot? neutralizacij?, taip tik dar labiau blogindamos skrandžio b?kl?, ir kad viso to teikiama nauda korporacijos vr ir prek? ženklo asociacijoms su dorumu ir pasitik?jimu nusvert? trumpalaikius kaštus ir poveik? akcij? kainai, kad, taip, tai rizika, bet ne akla ar nenumatyta rizika, kad jos naud? ?rodo precedentiniai atvejai ir demografiniai duomenys bei tvirta „T. E. Šmito ir Partneri?“ atsargumo ir dorumo reputacija, galima sakyti, kad, taip, džentelmenai, jis lyg ir skatina juos statyti ant kortos savo siauras trumpalaikes maržas ir akcin? kapital?, kliaujantis vien kukliu Terenso Eriko Šmito Jnsn. žodžiu, nors jo geriausias ir finalinis argumentas t?ra akivaizdus jo paties asmenini? dorybi?, pragmatiškumo ir orakuliškos rinkodarin?s nuovokos lydinys; šioms aukštesnio lygio vadovams, vilkintiems liemen?mis ir avintiems „Cole Haans“, jis kalb?s tai, k? nor?s per juos perduoti apgail?tinai ir ciniškai jav rinkai: Pasitik?k Manimi Ir Nepasigail?si, nors dabar, beveik po dešimtme?io, prisimindamas svajoklišk? ši? fantazij? vaikiškum? ir narciziškum? Šmitas viduje junta skausming? pla?iaspektr? kr?ptel?jim?, t? g?d? prieš pat? save, d?l kurios patys g?dingiausi prisiminimai tampa tuo pat metu ir žav?jimosi, ir bjaur?jimosi objektais, ta?iau Teriui Šmitui tam tikras savistabos ir psichoterapijos kiekis (tai pastaroji paskatino j? savo sm?lio spalvos darbo kabinoje per prastovas paišin?ti autošaržus) pad?jo suprasti, kad jo profesin?s fantazijos iš esm?s n?ra tokios jau unikalios, kad didel? procentin? dalis proting?, jaun? vyr? ir moter? akstinu rinktis karjer? ?vardija ?sitikinim?, kad jie esantys fundamentaliai kitokie nei kiti eiliniai žmon?s, unikal?s ir esminiais aspektais pranašesni, lyg ir labiau ašiniai, svarbesni, – nes kaip kitaip paaiškinti fakt?, kad jie patys tapo *centrine* vis? 20 savo s?moningo gyvenimo met? patir?i? *ašimi?* – ir kad jie gali kažk? pakeisti pasirinktoje srityje, ir pakeis, jau vien praturtindami j? savo unikalnia ir ašine b?timi. . .; bet net ir dabar (vis? š? laik? Šmitas nenustojo profesionaliai postringav?s tdg), nors dauguma aukštesn?s klas?s vartojimo gamini? patiekiami su nuo sugadinimo apsaugotomis pakuot?mis,

„Pono Tešliaus“ prekės ženklą batonėliai – visai kaip ir „Hostess“, „Little Debbie“, „Dolly Madison“, visos konditerinių kepinių industrijos ir jų gležni neopolimerizuoti popierėliai ir plonos, pigios Ekonominio Dydžio kartoninės pakuotės – tikrai nėra apsaugoti nuo išorės poveikio, tad užtekt vieną plono kalibro švirkšto adatos ir 24 nesuvokiama mažai KCN, As₂O₃, ricino, C₂₁H₂₂O₂N₂, acetilcholino, botulino ar net paprasčiausio Tl arba kokio kito vandenįje tirpaus metalo pagrindo junginio dozių, kad ant vieno elgetiško kelio parklupdytum beveik visą industriją; net jei konditerinių kepinių gamintojai išgyventų pirminį siaubą ir sugebėtų bent iš dalies atgauti vartotojų pasitikėjimą, žema aptariamo gaminių kaina būtų esminis jo situotvirtinimo Rinkos Preferencijų Matricoje aspektas, ir kaštai, skirti Ekonominės klasės pakuotei sutvirtinti arba individualiems batonėliams vizualiai apsaugoti nuo plonos švirkšto adatos, taip smarkiai nustumtų gaminius į paklausos kreivės dešinę, kad masinės rinkos užkandžiai liktų ekonomiškai ir emociškai nebe prieinami, taigi korporaciniai konditeriniai kepiniai liktų vienoje kategorijoje su pakeleivingomis kelionėmis, saldusis prašinis jimu per Helovyną be vyresniųjų priežiūros, komivojažieryste ir pan.

Ši mintis šmitas auds smegenų paraštėse skirtingais gads prezentacijos dalytymo intervalais, o tuo metu visai kita proto dalis stebės šiuos atsiminimus ir fantazijas, sykiu žavėjosi ir bjaurėjosi tuo, kad šias mintis ir jausmus galima puoselti visiškai subjektyviai ir privačiai, kol pateikinėjai Diskusijų Grupeį trumpai ir neva Visiškai? Prieigą suteikiant pristatymą apie „Pono Tešliaus“ vietą konditerinių kepinių pramonėje ir iššūkius, su kuriais susidurta vystant ir tiriant gaminių, vyrų pristatytą kaip „Nusikaltimai!“ (atsainiai užsimenant apie vieno kėsnio užkanduką, pavadintą „Prasižengimais!“ [sic] idėjus užuomazgas, jei pirminiam produktui pavyktų tvirtinti savo poziciją), rinką, o mažiausiai pusį šalį je esantį vyrą klausus, kaip sakoma, puse ausies, čia pat patys užsimeną asmeninomis savo mintimis, ir Šmitui staiga šmestelį vizija, kad visi posėdžiai šalį yra ledkalniai ir (arba) ledo lytis, išnirę tik savo viršūnėmis, nepažįstami ir nepažįstas vienas kitam, ir jis sivaizdavo, kad greičiausiai tik santuokoje (ir geroje santuokoje – ne mandagiame vienatvės šokyje, kurį 17 metų jam demonstravo motina su tėvu, o tikrame vedybiniame intymume) partneriai leidžia vienas kitam pažvelgti giliau nei viešojo viršūnės kaukė ir sutinka būti išties pažinti, gal net tokiu lygiu, kai ne tik parodo partneriui bjaurų apgamą spiežį kairėje pažastyje arba keistai sodriai pageltusius abiejų kojų nagus, po bet kokio peršalimo ar virusinės infekcijos kelias savaites išliekančius tokios spalvos, bet kartkartėmis gal ir pakėkčioja vėliais vakarais vienas kitam glėbyje, išpasakoja pačias klaikiausias asmenines baimes ir mintis apie nepasisekimą bei bejįgystę ir siaubingą bei visapusišką menkumą profesinėje mėsma, kuri, sunku net patikėti, kadaise su tokiu beatodairišku vyleisi pakeisti – ir dar ką gera, – norėjai tapti kuo nors daugiau nei mažytis beveidis josios sraigtelis, apie gėdą, kad taip stipriai trokšti išskirtinai pasižymėti industrijoje ir nesiliauji apie tai fantazuoti, kol galiausiai nusprendi ryžtis tam šurpiam žingsniui su adata ir 8 ml ricinos pupelių distiliato, nes jis kažkaip labiau pritinka tavo paties ašiškumui ir svarbai nei būti vien beveidžiu sraigteliu, atliekančiu darbą, kurį begalės kitų protingų jaunų vyrų bei moterų sugebėtų atlikti ne prasčiau negu tu, o dabar jau net ir geriau negu tu, nes ypač jaunesnieji iš jų giliai širdyje vis dar tiki, jog yra pernelyg svarbūs, ašiniai ir esminiai, kad nerpestingai vestų pseudopasitarimą užsigalvojusiems vyrams, bet sykiu yra sitikinai, kad gali (= tie jauni protingi vyrai gali) atskleisti didesnį savo poveikio ir efektyvumo potencialą pasirodydami pačiu geriausiu sumautu Diskusijų Grupės fasilitatoriumi, kokį tik „y Komandai“ ir „R. Š. B.“ yra tekę matyti, peržengiančiu net iki šiol matytas terptinio tyrimo duomenų nurodomas galimybių ribas, pasitiekiančiu akivaizdų nuoširdumą ir dorumą, ir laisvą neformalią retoriką, leidžiančią atsiskleisti ypatingosioms jų pačių savyboms ir išspinduliuoti tokį tarpusavio ryšio ir intymumo su Diskusijų Grupe lygį, kad per specifinį, išskirtinį gabumą fasilitatoriaus sukurtą ir aukštos tamos kupiną santyką „R. Š. B.“ noras pristatyti gaminį jav rinkai pačiu efektyviausiu būdu, kaip ir pats gaminys, tų vyrų ir moterims sukeltų susidomėjimą ir entuziazmą, prilygstantį pačių agentų nuotaikoms, o gal jas ir perspjaunant. O galbūt vien pati galimybė atskleisti kitam šią

vaikišk? širdperš? n?ra ?manoma, nebent tikrojo santuokos sl?pinio kontekste, kai nesiribojama vien ceremonija ar finansine s?junga, kai vyksta tikra siel? bendryst?, ir pastaruoju metu Šmitas ?m? pamažu suprasti, kod?l Bažny?ia per vis? jo vaikyst?s katekizm? ir pasiruošim? Sutvirtinimui vadino j? Šventuoju Santuokos Sakramentu, nes ji iš ties? atrodo absoliu?iai stebuklinga, transracionali ir nutolusi nuo iš ties? gyvenamo gyvenimo galimybi?, visai kaip nukryžiavimas ir prisik?limas, ir perkeitimas, kitaip sakant, ji pan?ši ne ? tiksl?, kur? tikiesi kada nors pasiekti arba ?gyti, bet ? tam tikr? kelrod? žvaigžd?, tarsi kyban?i? danguje it koks daiktas aukštyb?se, kurio nepaliesi, tur?s stebuklingo tolumo grožio, nuolatos primenan?io, koks eilinis ir negražus, ir nepaj?gus stebuklams tu pats esi, ir tai buvo dar viena priežastis, d?l kurios Šmitas liov?si ži?r?ti dangun arba nakt? išl?sti laukan ir sugr?ž?s namo net nebeatitraukdavo sunki?j? užuolaid?, dengian?i? panoraminio vaizdo lang? jo bute, – ver?iau atsis?sdavo su palydovin?s tv kanalus perjungian?iu pultu kair?je rankoje ir imdavo mikliai šokin?ti per kanalus nuo vieno prie kito baimindamasis, kad kuriame nors iš 220 ?prastini? ir papildom? kabelin?s tiek?jo kanal? tuoj parodys kažk? ?domiau ir jis t? kažk? praleis, taip praleisdavo po tris valandas kiekvien? vakar?, o paskui besidaužan?ia širdimi ?besdavo akis ? telefon?, kuriame, visiškai jai nežinant, buvo užprogramuotas Greitasis Darlenos Lili nam? telefono Rinkimas, kad prireikt? tik vienos dr?sos akimirkos surizikuoti pasirodyti gašl?nu ar iškryp?liu ir, pasinaudojus vos vienu pirštu, nuspausti vos vien? pilk? mygtuk?, ir pakviesti j? vieno kokteilio ar gal net šiaip kokio paprasto g?rimo, kur? gurkšnojant jis nusimest? viešumoje d?vim? kauk? ir atvert? šird?, prieš pab?gstant ir atidedant skambut? dar vienai nak?iai, ir krypuojant ? voni? ir (arba) paskui ? kremin?-ir-rusv? miegam?j?, kur rytdienai išsid?liot? švarut?lius marškinius ir kaklaraišt?, ir sukalt? kasvakarin? savo dešimtin? ir tada v?l masturbuot?si, kol užmigs. Šmitas jautriai reagavo ? kasmetin? k?no svorio ir riebal? procento did?jim? ir ?sivaizdavo, kad jo eiseną kažkuo primena apk?naus ar pedantiško storulio krypavim?, nors iš ties? jo eiseną buvo 100 % vidutiniška ir niekuo neišsiskirianti, ir niekas, išsk. Ter? Šmit?, netur?jo visiškai jokios nuomon?s apie jo eigast?. Kartkart?mis pastar?j? ketvirt?, skusdamasis ryte su „wls“ Naujien? ir Pokalbi? Radiju, sklindan?iu per vidinio ryšio sistem?, jis stabtel?davo – Šmitas stabtel?davo – ir pažvelgdavo sau ? veid?, ? nežymias raukšleles ir maišelius, tarsi vis išraišking?jan?ius sulig kiekvienu ketvir?iu, ir pavadindavo save, ži?r?damas tiesiai ? atsispindint? veid?, *Ponu Tešliumi* – tas vardas ateidavo jam ? galv? neprašytas ir, nepaisant bandym? priešintis ar j? ignoruoti, didžiosios dukterin?s ?mon?s pavadinimas ir logotipas virto naujausia tamsiosios jo pus?s paty?ia, tad dabar, galvodamas apie save, ?sivaizduodavo kažk?, k? vadino *Ponu Tešliumi*, ir mintyse jo paties veidas ir putnus, visiškai nekaltas logotipo veidelis susiliedavo ? vien? grub?, viena linija nubr?žt? apyproting? veid?, paveiksl?l?, kur? kas nors panaudot? kokiam nerimtam savanaudiškam tikslui, ta?iau niekad negal?t? pamilti ar nek?sti, ar susidom?ti juo tiek, kad ryžt?si iš esm?s j? pažinti.

Kai kurie pirk?jai pro pirmojo aukšto „Gap“ vitrin? pasteb?jo ant šaligatvio susispietusius žmones, užvertusius galvas ? virš?, ir, savaime suprantama, susidom?jo, kas gi ten vyksta. Aštunto aukšto apa?ioje žmogysta atsargiai pakeit? pozicij? ir atsis?do ant atbrailos nugara ? pastat?, mataruodama dvispalv?mis kojomis. Ji buvo 238 p?d? aukštyje. Dangaus kvadratas tiesiai jai virš galvos buvo dujin?s liepsnos žydrumo. Gaus?janti minia, stebinti kopiant žmogyst?, neb?t? ?ži?r?jusi savo ruožtu did?jan?io b?rio pirk?j?, stebin?i? juos iš vidaus, nes pastato stiklas, iš vidaus atrodantis rusvas, o iš išor?s veidrodinis, buvo Vienpusio Atspindžio Stiklas. Dabar žmogysta ant atbrailos sukryžiavo kojas lotoso poza, stabtel?jo ir tada vienu mikliu judesiu atsistojo, trumpam neteko pusiausvyros ir sumataravo rankomis ore, kad visai nenuvirst? nuo atbrailos. Žmon?s ant šaligatvio vienbalsiai aiktel?jo, o žmogysta atkragino gobtuvu uždengt? galv? ir vos girdimu dr?gnu pakštel?jimu pritvirtino pakaušio siurbtuk? prie lango. Keli jauni vyrai, stovintys minioje, š?ktel?jo žmogystai aštuntame aukšte šokti, ta?iau intonacija buvo saviironiška, buvo akivaizdu, kad jie tiesiog parodijuoja tipiskus bejausmi? steb?tojų š?ksnius žmogystai, balansuojan?iai ant plonos atbrailos 240 p?d? aukštyje, kur pu?ia stiprus v?jas, ir ži?rin?iai ? mini?

apa?ioje, prekybos centro pakraštyje. Vis d?lto vienas ar pora vyresni? žmoni? ? š?ktel?jusius jaunuolius met? nugal?stus žvilgsnius; negal?jai suprasti, ar jie išvis žino, k? reiškia saviparodija. Gal?jai tiktai ?sivaizduoti, koki? darbuotoj? reakcij? suk?l? šiaurin?s pastato pus?s aštunto aukšto lange – o š? aukšt? sudar? žurnalo *Playboy* Tiražo ir Prenumeratos skyriai – pasirodžiusi vikrios m?lynai-ir-baltai vilkin?ios žmogystos, prie lango prisitvirtinusios didžiuliu galvos siurbtuku, nugara. Policij? pirmasis iškvieta „Gap“ aukšto Akseuar? skyriaus vadybininkas, ir tai tik d?l to, kad žmoni? sp?stis prie vitrinės ekspozicijos akivaizdžiai bylojo apie kažkok? ?vyk? lauke; kadangi to ?vykio pob?dis nebuvo aiškus, nesujudo n? vienas klaidžiojantis žiniasklaidos autobusiukas, besiklaus?s policijos dažnio, tad reginys 1500 p?d? spinduliu išveng? žiniasklaidos d?mesio.

Teris Šmitas Diskusij? Grup?s vyrams iš atminties bendrais bruožais pieš? nedidel? s?kur?l?, arba priešpriešin? bang?, tvane, kur? demorinkodarininkai vadino mvd, – tokie s?kur?liai buvo vadinami Antitendencijomis, kartais Šeš?lin?mis Rinkomis. Korporacini? užkandži? srityje, neva aiškino Šmitas, yra du pagrindiniai b?dai, kaip naujam gaminiui pozicionuoti į rinkoje, kur sveikata, sportas, sveika mityba ir lydintys m?gavimosi-vs.-disciplinos konfliktai yra ?gij? metastazi? status?. Šeš?linis užkandis paprasčiausiai steng?si apibr?žti save kaip priešprieš? visa apiman?iai tendencijai, smerkian?iai d?l riebalus, rafinuotuosius angliavandenius, transriebalus, t. y. vis? dalyk?, kuriuos tam tikri pogrupiai vadino ?vairiais *tuš?i? kalorij?*, *saldumyn?*, šlamštmais?io vardais, vartojim?, kitaip tariant, kaip priešprieš? visai nuostabiai surežisuotai sveikos mitybos, sporto ir streso valdymo manijai, patenkan?iai ? demografin? Sveikos Gyvensenos kategorij?. Šmitas sak?, kad iš Diskusijos Grup?s veid? matyti – o j? išraiškos varijavo nuo ni?raus užsisvajojimo tarp jauniausi?j? iki uolauš nekantravimo tarp vyresni?j?, kuri? mimikas buvo atmiešusi vos pastebima kalt?-d?l-kalt?s, kuri? legendinis E. Piteris Fišas iš „Šemo Halterio / Deijaus“, rykli? kremzli? ir bekvapi? ?esnak? papild? id?jos autoriaus, brangiai kainavusiame seminare, kuriame dalyvavo tiek Skotas Leilmanas, tiek Darlena Lili, pavadino „. . . peilio ašmenimis, kuriais tenka žengti“ Sveikos Gyvensenos Rinkodarai“ – ši? nelemt? fraz? atk?r? skaitmeninis „Hewlett Packard“ projektorius, ant vienos sienos demonstruojantis pagrindinius Fišo punktus, išd?stytus s?rašu paryškintomis raid?mis, kad b?t? lengviau konspektuoti (visi tie industrijos seminarai – visiška nes?mon?, galvojo Teris Šmitas, su visais tais odiniais aplankais ir organizacij? misij? š?kais, ir taktini? žaidim? nomenklat?ra, rinkodaros traukais rinkodarininkams, kurie gal? gale greičiausiai t?ra pati plastiškiausiai patikliausioji rinka, nors sykiu niekas negal?t? nugin?yti E. P. Fišo svarbos ar jo pareiškim? svorio), – Šmitas teig?, kad iš vyr? veid? matyti, jog jie puikiai žino, k? reiškia Antitendencija, tos Šeš?lin?s Rinkos, visai kaip Punk prieš Disco ir „Cadillac“ prieš ekonomiškus miesto automobilius, ir „Sun“ su „Apple“ prieš nenugalim? „ms“ j?g?. Jis sak?, kad, norui esant, jie gal?t? pasikalb?ti apie stres?, kur? individualiems vartotojams kelia trintis, ?simetanti tarp prigimtini?, Dievo duot? bandos instinkt? ir gilios baim?s atsisakyti savo prigimtini?s, Dievo duotos individualios tapatyb?s, ir tai, kaip šiuos stresus provokuoja ir(skliaustaiatsidaro)arba(skliaustaiužsidaro) ramina meistriškai d?liojamos tendencijos, ir kad, kaip tvirtina rinkodaros Veiksmo ir Atoveiksmio D?snis, mvd tendencijos panašiai, bet veisia ir savo Antitendencinius Šeš?lius, mažesnius sukinius, judan?ius priešinga kryptimi didesni? sukini? viduje, o tai šiuo atveju b?t? Sumažintas Kalorij? Kiekis ir Maistas Be Riebal?, maisto papildai, Sumažintas Kofeino Kiekis ir g?rimai Be Kofeino, Cukraus ir Riebal? Pakaitalai, šoki? aerobika ir riebal? nusiurbimas, ir svaigi?j? pipir? g?rimas, gerasis vs. blogasis cholesterolis, laisvieji radikalai vs. antioksidantai, laiko valdymas ir Kokybiškai Leidžiamas Laikas, ir išties nuostabiai suvaldytas stresas, kur? jau?ia visi, nes reikia palaikyti sportin? form? ir gerai atrodyti, ir ilgai gyventi, ir išspausti visišk? produktyvumo, sveikatos ir savirealizacijos maksimum? iš kiekvienos b?gan?ios sekund?s; Šmitas nusileido tvirtindamas, kad, žinoma, kita vertus, jis visiškai suprant?s, jog vyr? laikas brangus, tad jis. . . ir ?ia vienas ar du iš vyresni?j? Diskusij? Grup?s nari?, turin?i? rankinius laikrodžius, refleksyviai ? juos dirstel?jo, ir iš anksto

nustatytas ?m? skamb?ti perd?m stilingas npf-o pranešim? gaviklis, tad Šmitas gavo prog? pla?iai mostel?ti ranka, apsimestinai sukikenti ir nusileisti, kad taip taip matau j?s? laikas *brangus*, visi tai jaut?, visi suprato, apie k? jis kalba, nes juk, vienaip ar kitaip, visi gyvena jame, tiesa, ir šioje vietoje b?t? pakak? papras?iausiai, pavyzdžiui, pateikti kelis tai iliustruojan?ius pavadinimus – „Jolt Cola“, „Starbucks“, „Häagen-Dazs“, „Ericson“ Sviestin?s Karamel?s, aukš?iausiosios klas?s cigarai, akivaizdžiai ekonomiškai miesto visureigiai, „Hammacher Schlemmer“ šilkin?s trumpik?s, visos Artimosios Šiaur?s Pus?s rajono užkandin?s, atsidavusios kraujagysles kemšantiems desertams, – kitaip tariant, pavadinimus ?moni?, jojan?i? skersiniu Šeš?liu, sakan?i? ar trokštan?i? pasakyti vartotojui, talžomam bandos jausmo, reikalaujan?io pasiekti, susilaikyti, deginti riebalus, mažinti, disciplinuoti, prioritetizuoti, sveikai protauti, ugdytis, ei, tu nusipelnei to, apdovanok save, ir prekį ženklus, iš esm?s klausian?ius: kokia nauda iš ilgo ir sveiko gyvenimo, jei jame n?ra t? ne?kainojam? kasdienyb?s akimirk?, kai stabteli, pris?di ir pasim?gauji vien tau skirtu sunkiai užsidirbtu malonumu? ir nesuskai?iuojam? galyb? kit? š?ki?, siekian?i? priminti vartotojui, kad savo šerdyje jis yra individas, turintis individual? skon? ir polinkius, ir individualaus pasirinkimo laisv?, kad jis n?ra tik eilinis bandos gyvulys, netur?s kito pasirinkimo kaip tik varyti varyti varyti jav gyvenimo b?gtakiu su elektroniniu kalorij? deginimo ekraniuku, kad visgi yra dar ir sodri?, ir rafinuot?, ir nekenksming?-jei-m?gaujiesi-protingai malonum?, kuriais b?t? galima pasim?gauti, jei tik vartotojas atsikvoš?t? iš skaidulomis praturtintos hipnoz?s ir suvokt?, kad gyvenimu galima džiaugtis, kad gyvenimas, jei juo nesidžiaugi, nieko vertas ir t. t., ir t. t. Pavyzdžiui, vos tik „Hostess Inc.“ susiruošus pristatyti „Twinkies“ su mažesniu riebal? kiekiu ir „Ding Dong“ be cholesterolio, galima pasitelkti „Jolt Cola“: jos prekį ženklo k?r?jai Vakar? Pakrant?je ?sikando apversti š?k? „Daug Cukraus ir Dvigubai Kofeino“, ir tai vyko tuo pat metu, kai „Ericson“ Sviestini? Karameli? ir dukterin?s ?mon?s „us Brands“, gaminan?ios pavienius karamelinus Saldainius, akcij? kiekis d?l pelno patrigub?jo, nes „D. D. B. Needham“ paleido reklam? serij?, vaizduojan?i? sportiniais drabužiais vilkin?ius žmones, susidurian?ius spint? prietemoje, kur visi m?gina paslap?ia pasmaguriauti „Ericson“ S. K., su visomis tomis genialiomis ir pikantiškomis fraz?mis, kontrastuojan?iomis su akimirka, kai personaž? susig?dimas išvirsta ? juoko lydim? bendryst?. (Šmitas puikiai žinojo, kad „Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“ prarado klient? „us Brands / Ericson“, mat š? suviliojo ?sp?dinga „D. D. B. Needham“ pardavim? kalba apie maksimaliai Šeš?lin? strategij?, ir išvydus vaizdajuost? su šiais jo komentariais pakilt? mažiausiai trijų „R. Š. B.“ rtp komandos nari? antakiai, o Robertas Avadas prival?t? elgtis taip, lyg b?t? ?sitikin?s, kad Šmitas nieko nežino apie „Ericson“–„D. D. B. Needham“ reikal?, ir at?j?s tur?t?, sunkiai parim?s ? jo darbo kabinos pertvar?, m?ginti, taip sakant, „išd?styti Teriui“ tam tikrus tarpagent?rin?s politikos gyvenimo faktus, per daug nesmukdydamas Šmito dvasios d?l sp?jamo liapsuso, ir t. t.)

Iš ties? aukštalip? žmogysta ? juos neži?r?jo, kaip pasteb?jo atidesni gatv?s steb?tojai, – ji ži?r?jo ? save ir atsargiai iš alpinisto ?ranki? diržo trauk? blizgant? folijos ar tai pl?vel?s „Mylar“ ritin?, tada švelniai it rankšluost? j? papurt?, kad išsiskleist?, o paskui pa?m? abiem rankomis, užsismauk? ant galvos ir gobtuvo ir prisitais? prie pe?i? ir kaklo apa?ios nedidel?mis spaud?mis arba lipukais. Ten kažkokia kauk?, – tokia buvo ilgaplaukio dviratininko, savo rankin?je ant juosmens visada turin?io žaislin? steb?tojo teleskop?, nuomon?, nors visas daiktas buvo toks susiraukšl?j?s ir subli?šk?s, kad, išsk. dvi skylutes akims ir vien? didel? skyl? kaktos siurbtukui, nebuvo aišku, k? reprezentuoja tas beformis smulkios tekst?ros linij? raizginys ant „Mylar“ pl?vel?s, ta?iau net ir iš taip toli kauk? atrod? šurpi, apdribusi ir hidrocefališka, labiau primenanti pieštin? personaž? nei žmog?; pasigirdo garsesni? ir nebe toki? saviironišk? š?ksni? ir klyksm?, ir keli stebin?ios minios dalyviai nety?ia nuženg? gatv?n, sutrikdydami eism? ir sukeldami trump? signal? disonans?, o žmogysta prisid?jo abi rankas prie balto galvos maišelio ir, it dr?gnam bu?iniui pakstel?jus pakaušio siurbtukui, mikliu *veido sukiniu* atsigr?ž? ? lang?, prisiplojo prie jo suglebusia kauk?s nosimi ir l?pomis, ir itin oranžiniu kaktos siurbtuku – v?lgi, vienas Dievas težino, kokias žurnalo *Playboy* korporacijos darbuotoj? reakcijas ji suk?l? už lango, – iš karto po to siektel?jo už

nugaros ir iš kuprinės išsitrauk? lyg ir nedidel? generatori?, o gal nardymo tipo balion? su juodos arba tamsiai mėlynos spalvos plonu, žarn? primenan?iu priedu, užsibaigian?iu keistu trikampiu, str?liniu arba ? formos antgaliu arba priedu, arba pleištu, ir t? balion? dirželiais ir pakinktais prisiverž? prie „GoreTex“ marškin?liais aptemptos nugaros, o tamsi? žarn? su antgaliu paleido nevaržomai tabaluoti nuo savo koncentriškai papuoštos s?dyn?s ir tampri? viršaus, tad, vėl ?musis iš paži?ros meistriškai ?valdyto ropliško lipimo aštunto aukšto langu, ji jau d?v?jo subli?škusi? kauk?, primenan?i? kaukol?, arba p?sl?, dorsalin? oro balion? ir išties demoniškai atrodan?i? uodeg? ir apskritai atrod? taip sud?tingai, kad n? vieno iš minioje (ši dabar buvo kur kas didesn? ir pla?iau pasklidusi, kai kurie žmon?s vis dar stov?jo gatv?je ir ?m? kelti šaršal?) susirinkusi?j? vizualin? patirtis jai nerado lygi?, tad stojo kelios mirtinos tylos sekund?s, kol kiekvieno asmeniniai neokorteksai steng?si apdoroti vaizdin? informacij? ir perskenuoti prisiminimus, ieškodami kokio nors padaro arba gyv? ar judan?i? padar? kombinacijos, kuri? gal?t? priminti žmogysta. Minioje pravirko vaikas, nes kažkas primyn? jam koj?.

Dabar, žmogystai netekus ?prastinio žmogiškojo pavidalo, jos lipimas, judinant pirma kair? rank? / dešin? koj?, o tada dešin? rank? / kair? koj?, rod?si labiau voriškas arba ropliškas, bet jud?jo ji vis tiek velniškai mikliai. Keli „Gap“ vitrinoje buv? pirk?jai išlindo laukan ir prisid?jo prie minios ant šaligatvio. Žmogysta lengvai užkilo aštuntu–dvyliktu aukštais, tada stabtel?jo, prisitvirtinusi prie trylikto (galb?t vadintino keturioliktu) aukšto lango, kad patept? siurbtukus kažkokiais klizais ar valikliu. Tikriausiai 425 p?d? aukštyje v?jas p?t? l. stipriai, nes stimburiška jos žarna plaukst?si ? visas puses kaip pasiutusi.

Kai kurie žmon?s, stovintys gatv? ir šaligatv? nuklojusios minios priešakyje, negal?jo atsispirti potraukiui pažvelgti tiek ? savo, tiek ? viso samb?rio atspind? „Gap“ vitrinoje. Daugiau nebesigird?jo klyksm? ar raginim? „Šok!“, ta?iau tarp jaunesni?j? nari? ir pasikaus?iusi?j? žiniasklaidos klausimais ?m? kilti sp?lionis?, ar neb?si?s tai vr triukas, reklamuojantis kok? nors gamin? arba paslaug?, o galb?t lipan?ioji žmogysta – tai vienas t? pasiutusi? miesto nutr?ktgalvi?, laipiojan?i? po aukštus pastatus ir paskui nušokan?i? žemyn su parašiotu, ten pasiduodan?i? policijai ir siuntin?jan?i? oro bu?inius televizijos žini? objektyvams. Tokiam triukui, jei tai išvis triukas, geriau b?t? tik?s „Sears“ Bokštas ar net „Hancock Center“, dalijosi mintimis keletas. Du pirmieji policijos automobiliai pasirod? žmogystai – šiuo metu jau visai mažytei, net ži?rint per žaislin? teleskop?, ir ?veikiant atbrailas beveik visiškai dingstan?iai iš aki? – kybant prisilipdžius centriniu kaktos siurbtuku prie penkiolikto aukšto lango (o galb?t šešiolikto, priklausomai nuo to, ar pastatas turi trylikt? aukšt?, – vieni turi, kiti neturi) ir traukiant dar kažin kokius daiktus iš savo nailonin?s kuprin?s, jungiant juos vien? su kitu, tada abiem rankomis išskleidžiant kažk? per vis? rankos ilg? it teleskop? ir imant tvirtinti prie jo ?vairius kitus smulkius dalyk?lius. Grei?iausiai d?l policijos mašin?, sustojusi? prie kelkraš?io, ir ryški? j? žibint? daugyb? kit? automobili? Hurono Av. sumažino greit? ar net sustojo pasidom?ti, ar kas nors mir? arba ar kas nors suimamas, taigi vienam pareig?nui prisi?jo imtis valdyti eism?, raginti mašinas nestov?ti, kad aveniu b?t? pervažiuojama. Viena iš pirm?j? praeivi?, sustojusi? ir pažvelgusi? viršun, buvo vyresnio amžiaus afroamerikiet?, šiuo metu pla?iais vis? keturi? gal?ni? mostais m?ginanti atpasakoti ar pavaizduoti policininkui visk?, k? kol kas teko matyti, atokv?pio akimirk? užklaususi pareig?no, ar, jo žiniomis, tos keistai apsitačiusios žmogystos kopimas gal?t? b?ti teis?tas kaskadinis triukas, skirtas kokiam pilnametražiam filmui ar televizijos reklamai, ar kabelin?s televizijos laidai, – tuo metu keliems kitiems ži?rovams dingtel?jo, kad visai ?manoma, jog vikrus žmogystos kopimas filmuojamas iš viršutinio kurio nors gatv?je stovin?io komercinio dangoraižio aukšto, ir kad ypa? aukštame pilkame, svaiginamai smail?jan?iame senesniame pastate, stovin?iame priešais šiaurin? E. Hurono Av. 1101 faset?, visai gali b?ti kamer?, filmavimo komand? ir (arba) ?žymybė?; tam tikra procentin? žmoni? dalis minios gale apsisuko ir, užvert? galvas, ?m? skenuoti ano pastato pietin?s pus?s langus, kuri? n? vienas nebuvo atdaras, nors tai nieko nereišk?, nes, vadovaujantis Miesto Potvarkiu nr. 920-1247(d), n? vienas komercin?s zonos statinys negali tur?ti nei pagal nuomos ar

sutarties sąlygas leisti jokiame nuomininkui turėti atsidarančią langą patalpose, esančiose aukščiau nei trečias aukštas. Sunku buvo pasakyti, ar šio, senesnio, pastato stiklai buvo Vienpusio Atspindžio, nes gatvės dangaus lopiulyje jau beveik tiesiai virš galvos pakilusios vilyvos rytinės saulės šviesa krito tokiu kampu, kad skėlė akinamus atspindžius senesnio, smailėjančio pastato languose, o šie dalitė tviskančią atspindžių sufokusuodavo ir tarsi prožektoriumi nukreipdavo pirmąjį pastatą, kuriuo net ir dabar kaukėta žmogysta su balionu ir uodega, ir tikru arba netikru pusiau automatinio ginklu – nes štai gi kas pasirodė esąs tas naujasis daiktas, subjekto persimestas skersai per petį nedideliu kampu, atlenkta jo buožė rėmėsi smulkuoju mlynos ir baltos spalvų balionelio viršū, kuris, visai įmanoma, galėjo būti sumažinta karinės klasės dujokaukė ar netgi galbūt Jazau padėk mums jei taip ir yra liepsnosvaidis arba tas daiktukas su „Clancy“ klasės biocheminiu aeroliniu pulverizatoriumi, raportavo pareigūnas su Poskyr. išduotais smarkiai vaizdu artinančiais žironais, naudodamasis radijo stotele, kažkaip pritaisyta prie uniformos it antpetis, tad jam tereikėjo palenkti galvą ir paliesti kairį petį, kad susisiektų su kitais pareigūnais, kurių mlynų ir baltų didesnių galios „Montego“ automobilių sirenos buvo girdėti artėjant greičiausiai nuo Lojolos U., – kopė toliau, būtent E. Hurono Av. 1101 pastatu, tad aplink jų mirgėjo intensyvios šviesos kvadratai ir stačiakampiai bei lygiagretainiai, nutvieksdami šešiolikto, arba septyniolikto, aukšto langą, kuriuo ji vis dar kopė su šaltakraujišku lengvumu, visiškai automatų panašaus m16 vamzdis ir atlenkta buožė buvo pranerti pro iš anksto prisiėtas kilpas ties kairiuoju „GoreTex“ marškinėlių petimi, todėl visiškai netrukdydinti kairės rankos ir siurbtuko prie delno lipant langu, kurį veikusi ji ir vėl klestėjo ant kito aukšto atbrailos, prisėdama ilgą antgalį, kurio keletas pėdų išlindo tarp kojų ir rėmė standžiai virpėti vėlyje. Aplinkui mirgėjo šviesos atspindžiai. Ant gretimo lango atbrailos tupintys balandžiai, ar karveliai, pasibaidė ir, perskridę gatvę, vėl susibūrė ant kito pastato atbrailos, lygiai tame pat aukštyje. Iš alpinistų diržo žmogysta išsitraukė kažkokį radijo stotelį, mobilųjį telefoną ar rankinį diktofoną ir rėmė kalbėti į jį. Nė akimirkos nežvilgtelėjo žemyn, niekaip neparodė, kad mato ant šaligatvio ir gatvėje susispietusius žmones, girdi šėksnius ar džiaugsmų sulig kiekvienu veiktu langu, ar policijos mašinas, šiuo metu jau stovinčias gatvėje keliais skirtingais kampais ir skleidžiančias daugialypę šviesą, dar dviem tarnybiniais automobiliams iš abiejų pusių ties pagrindinėmis sankryžomis blokuojant E. Huroną.

Atvyko p. g. t. automobilis, iš jo išlindo sunkiais neperšlampamaisiais apsiaustais vilkintys ugniagesiai ir be jokios aiškios priežasties rėmė trintis aplinkui. Nesimatė nei jokių žiniasklaidos autobusiukų, nei mobiliųjų studijų, nei kamerų, o tai labiau pasiklausiusiems stebėjtojams tapo papildomu rodymu, kad visas reginys galės būti iš anksto suplanuota teisėta korporacinė reklama arba triukas, ar taktinis manevras. Kilo keletas ginčų, daugiausia geranoriški ir suvaržyti aplinkinių ausų skaičiai. Stiprus, šviežias pirmo aukšto lygio vėjelis pstelėjo kepto maisto kvapą. Pasirodžiusi užsieniečių pora rėmė siūlyti pirkti marškinėlius, kurių šilkografiniai paveikslėliai neturėjo nieko bendro su tuo, kas vyksta. Policijos ir ugniagesių grupelė pro šiaurinę fasadą įėjo į 1101-ą pastatą, norėdami įsitaisyti ant statinio stogo, ugniagesių kirviai ir šalmai sukėlė šiokių tokių paniką „Gap“ ir nedidelį kamštą sukamosiose pastato duryse, kuriame susėmęs už širdies ar tai šono sukniubo vyras su „Oakley“ akiniais nuo saulės. Keli žmonės iš minios galo šoktelėjo ir bedė pirštus priešais stovinčio namo stogą, kur tariamai išvydo judesį ir (arba) objektyvų blykstelėjimą. Minioje kilo kontraspėjonių, esą visa tai gali būti sugalvota tam, kad tik atrodytų kaip žiniasklaidos triukas ir kad ginklas, kurį dabar nugara nepatogiai remiasi sėdinti žmogysta, tikras, ir kad, pagal užmanymą, jam reikia pasirodyti kuo ekscentriškiau, užlipti taip aukštai, kad susiburtų pakankama minia, kuri jis netrukus be atodairos paleis automatinį salvių papliūpą. Palei šaligatvį stovinčios mašinos be vairuotojų jau turėjo po valytuvais pakištus baudos kvitus. Buvo girdėti malnsparnis, kurio nesimatė iš komercinių konstrukcijų kanjono, ar tarpeklio, kurio apačioje įėjo gatvė. Viršuje, danguje, baltavo plunksninio debesies pirštas ar du. Kai kurie žmonės valgė iš prekeivių sigytus riestainius su bratvurstais, vėjas plaikstė popierines servetėles, užsikištas už apykaklę. Vienas pareigūnas išskėlė megafoną, bet nesugebėjo įjungti. Kažkas atatupstas žengė

nuo stataus kelkraš?io ir susižeid? kulkšn? ar p?d?; paramedikas apži?r?jo žmog?, o tas tuo metu gul?jo ant savo palto ir ži?r?jo tiesiai ? virš?, ? smulkut? žmogyst?, jau pakilusi? ant koj? ir išsižergusi? po septyniolikto / aštuoniolikto aukšto langu, ir ten tiesiog kyban?i?, prisilipdžiusi? prie stiklo, tarsi ko laukian?i?.

Terio Šmito t?vas tarnavo ginkluotosiose jav paj?gose, vos 21-? gavo karin? laipsn? ir buvo apdovanotas tiek Purpurine Širdimi, tiek Bronzine Žvaigžde, o m?gstamiausia civilin? ordin? nusipelnusio veterano veikla pasaulyje – matydavosi iš veido, kai tuo užsiimdavo, – buvo bat? ir penki? kasdieni? švark? sag? šveitimas, tam jis atsid?davo kiekvien? sekmadienio popiet? ir tas taikus susitelkimas veide, priklausius ant laikraš?io, pasi?mus skardines d?žutes ir batus, ir zomš?, suformavo didžiul?, neišanalizuojam? jaunojo Terio Šmito pasiryžimo dal? ateityje kažin kaip pakeisti žmoni? gyvenim?. Ir ta akimirka at?jo: laikas išties praskriejo, visai kaip populiariose dainose, ir paaišk?jo, kad Šmitas Jnsn. n?ra nei kuo nors ypatingas, nei laisvas nuo ?sipareigojimų?.

Per pastaruosius dvejus metus „?y Komanda“ ?m? funkcionuoti kaip, reklamos industrijos žargonu kalbant, Prijungta ?mon?: pagal kontrakt? jie laviravo kažkur tarp dukterin?s „Rysmejerio, Šenono, Belto“ ?mon?s ir nepriklausomo tiek?jo statuso. Vadovaujama Alano Britono, „?y Komanda“ ?siliejo ? industrijai bendr? jud?jim? link Prijungim? suvienijimo ir daugiau ar mažiau persik?r? kaip „Rysmejerio, Šenono, Belto Reklamos“ tyrimus vykdanči? atšaka. Naujasis „?y Komandos“ statusas tur?jo riboti „R. Š. B.“ prid?tines išlaidas popieriuje ir maksimaliai išnaudoti Diskusij? Grupi? tyrimo mokestinius privalumus, o s?skaitas už juos abu buvo galima pateikti Klientui ir nurašyti kaip Tyrim? ir Pl?tros subrangov? išlaidas. „?y Komanda“ (?registruota kaip darbuotojams priklausanti ?mon?, kuriai, vadovaujantis U. S. T. C. § 1361–1379, priklauso didel?s pvm lengvatos) taip pat džiaug?si ap?iuopiamais atlyginim? ir išmok? privalumais. Didžiausias tr?kumas, Terio Šmito akimis, buvo tas, kad neegzistuoja mechanizmas, padedantis Prijungtos ?mon?s darbuotojui horizontaliai peršokti ? pa?i? „Rysmejerio, Šenono ir Belto“, kurios rtp? padalinyje buvo kuriamos ?mon?s rinkodaros tyrim? strategijos ir kurioje tokie žmon?s kaip T. E. Šmitas galimai b?t? gal?j? bent šiek tiek paveikti tyrimo strukt?r? ir analiz?. Vienintelis galimas Šmito laiptelis ? virš? „?y Komandoje“ buvo Vyresniojo Tyrimo Vadovo pozicija – j? dabar už?m? tas pats tamsiagymis, slidus, džiaugsmingai rank? spaudžiantis émigré (turintis koledžo student? amžiaus vaik? ir žmon?, visad atrodan?i? taip, lyg tuoj su?ks), per pastaruosius metus taip apsunkin?s profesin? gyvenim? Darlenai Lili; žinoma, jei Komanda balsuodama visgi priverst? Alan? Briton? atleisti Robert? Avad? ir tada, jei (nors tai, maž? mažiausiai, visiškai netik?tina) kas nors išsirinkt? ir likusiems „?y Komandos“ aukšto rango nariams kaip Avado pakaital? išreklamuot? be galo eilin? Ter? Šmit?, vtv pareigos nežad?t? nieko prasmingiau nei priži?r?ti šešiolika Taikom?j? Tyrim? Vykdytoj? sraigteli?, toki? kaip pats Šmitas, be to, vesti padrikus orientacinius pristatymus naujiems samdiniams, be to, aišku, steb?ti, kaip t?dg duomenys suspaudžiami ? ?vairiausias statistiškai diferencijuotas sumas, nors visa tai atlieka komerciškai prieinamos programos, tad belieka tik prid?ti keturspalvi? diagram? ir privaryti akronim? perkrauto žargono, kurio tikslas – tyrimui, kur? sugeb?t? atlikti bet kuris kompetentingas dešimtokas, suteikti rafinuotumo ir svarbos ?sp?d?. Ta?iau, žinoma, dar yra ir preliminar?s priešpie?iai ir golfas, ir džiugus rank? spus?iojimas „R. Š. B.“ rtp?, ir faktin? trij? valand? trukm?s Taikomojo Tyrimo rezultat? prezentacija didesn?je ir prabangiau apstatytoje pos?dži? sal?je viršuje, kur Avadas, jo kur?nebylis ir regos negali? turintis Garso / Vaizdo specialistas bei vienas atrinktas atitinkamos Taikom?j? Tyrim? komandos narys pristato skai?ius ir diagramas ir fasilituoja „R. Š. B.“ rtp?, K?rybos ir Rinkodaros vadov? dalijim?si id?jomis apie tyrimo ?tak? realiai kampanijai, ? kuri? tuo metu, po teisybei, „R. Š. B.“ jau b?na suinvestavusi tiek, kad gal?t? sutikti pakeisti nebent efemeriskus arba dekoracinio pob?džio jos elementus. (Nei Šmitas, nei Darlena Lili n? karto nebuvo pakviesti pad?ti Bobui Avadui vesti ši? pka⁵ d?l priežas?i?, kurios Šmito atveju rod?si akivaizdžios.) O tai, kitaip tariant, reišk?, nors niekas niekad ir n?ra ištar?s to garsiai, kad tikroji „?y Komandos“ paskirtis – pristatyti „Rysmejeriui, Šenonui ir Beltui“ tyrim? duomenis, kuriuos

„R. Š. B.“ savo ruožtu pateikt? Klientui kaip bkk⁶ patikimumo pagrindim?, nes už pastar?j? „R. Š. B.“ jau b?davo pateikusi Klientui milijonin? s?skait? ir nebegal?davo jos atsisakyti net ir tada, jei real?s tyrimo duomenys pasirodyt? bes? ypatingai r?škani ar nežadantys nieko gero, o tai ir buvo tikrasis, ne?vardytasis „?y Komandos“ darbas – r?pintis, kad taip niekada neatsitikt?, – ir ši? užduot? „?y Komanda“ ?vykdydavo tiesiog atsirinkdama tiek daug skirting? Diskusij? Grupi? ir diskusij? aspekt? ir taip barokiškai varijuodama ši? test? formatais ir kontekstu, ir vesdama skirtingas t?dg, pasitelkdama tiek daug skirting? modalum?, kad galiausiai b?davo vieni juokai selektyviai pasverti ir išd?lioti duomenis beveik bet koku „R. Š. B.“ rtp? poskyrio pageidaujamu pavidalu, tad iš ties? „?y Komandos“ paskirtis buvo visai ne pateikti informacij? ar net apytikslius statistinius informacijos duomenis, bet visiška entropin? jos priešingyb?, padriko triukšmo lavina, turinti taip supainioti ?mon? ir jos Klient?, kad visi pajust? vien palengv?jim?, jog nuspr?sta imtis bkk, ? kuri? aptariamuoju atveju „Pono Tešliaus Kompanija“ jau sud?jusi tiek pastang?, kad niekaip negal?t? josios atmesti ir iš ties? atleisti „R. Š. B.“, jei j? tyrimai atskleist? kok? nors rimt? jos tr?kum?, nes motinin? „Pono Tešliaus“ ?mon? laikosi l. griežto normatyvinio santykio tarp tp rinkodaros kašt? (= tpr) ir gamybos apimties (= ga), santykio, paremto Cobbo-Douglaso Funkcija $rdm(x)/pv(x)$, pagal kuri? privalo po vis? *pro forma* atliekam? krenkštim? ir aik?iojim? b?ti $0 < rdm(x)/pv(x) < 1$, – vadov?lin? formul?, j? per Vadybos Statistik? tur?jo mintinai išmokti kiekvienas Verslo Vadybos Magistro pirmakursis, ten, beveik neabejotinai, j? ir išmoko „Šiaur?s Amerikos Konditerini? Kepini? ?m.“ ga, ir niekas nei šiame žmoguje, nei keturiose stambiose jav korporacijose, prie kuri? vairo jis stojo pabaig?s Vortono verslo mokykl? 1968-aisiais, nepasikeit?; ne ne visiškai niekas nesikeisdavo tik žargonas ir mechanizmai ir paaukuotas rokokas, kur? pasitelkdami visi, besisukantys didžiul?je akloje m?smal?je, s?mokslininkiškai m?gindavo ?tikinti vieni kitus, kad gali ?rodyti sugebantys pateikti mokiam klientui tai, ko šis po j? pa?i? ?kalbin?jim? ?tik?t? norintis, ir žino, kaip tai padaryti, ir niekas n? karto neištar? luktelkit sekund?l? ir neatkreip? d?mesio ? tai, kaip absurdiška vadinti j? darb? informacijos rinkimu, net balsu nepaklaus? – net patys „?y Komandos“ Taikom?j? Tyrim? Vykdytojai per bendr? penktadienin? pasis?d?jim? su g?rimais Bejerio Turgaus Bare, E. Ohajo gatv?je, po kurio vieni gr?ždavo namo d?bsoti ? telefon?, – kas ?ia vyksta arba k? tai reiškia, arba kaip iš ties? ?ia viskas yra. Kad j? darbas nieko nekei?ia. Visiškai nieko. Kažkoks „R. Š. B.“ Vyresnysis K?rybos Vadovas su savo žil? plauk? uodeg?le apsilank? kažkokioje aukštesn?s klas?s kavin?je, ten užsisak? kažkok? mading? desert? – t? pat dien?, kai žym?josi pastabas kažkokiai K?rybos Vadovo min?i? lietaus sesijai, skirtai nuspr?sti, k? prakišti Šalutini? gv vaikinams iš „Šiaur?s Amerikos Konditerini? Kepini?“, ir jam šov? mintis, o vienam ar dviem tuzinams st?mokli? ir krumpliara?i?, jau ?statyt? ir paleist? skirtingose, kampuotose „R. Š. B.“ ir „Šiaur?s Amerikos“ „Pono Tešliaus“ galvose, tereik?jo vos vienos šios $C_{12}H_{22}O_{11}$ sužadintos aistros kibirkšt?l?s, aplankiusios vkv, kurio visa išp?sta reputacija buvo paremta koncepcija, tualetin? popieri? prilyginan?ia debes?liams ir spigiais balsais kalbantiems meškiukams, ir visokiems kitokiems dalykams, kažkokio abstraktaus Proto-vartotojo ?sivaizdavimu, nesusitepusiems š?du, kad paleist? mechanizm?, kurio dabar jau joks žmogus – bent jau tikrai ne tešlius p. T. E. Šmitas, kuris taip užsigalvojo, kad beveik ?m? žingsniuoti prieš virus, aps?dusius pos?dži? stal?, m?gaudamasis mintimi mesti vis? t? pain? fars? ir papras?iausiai iškloti jiems ties?, – nebegal?t? suvaldyti.

Nenuostabu, kad Šeš?lin?s klas?s baton?lio su neslepiamai dideliu cukraus kiekiu ir dideliu cholesterolio kiekiu rinkodara k?l? kur kas daugiau išš?ki? nei realus darbas pl?tros ir gamybos virtuv?je. Kaip ir daugumai Antitendencini? gamini?, „Nusikaltimui!“ tenka žengti plonyte riba, skirian?ia vartotojo paniek? asketiškam Sveikos Gyvensenos mados spaudimui nuo kalt?s bei nerimo, instinktyviai patiriam? kiekvieno gyv?no, atitr?kstan?io nuo bandos – ar bent jau ?sivaizduojan?io, kad atitr?ksta nuo bandos, – o s?kmingas Šeš?linis gaminys es?s toks, kuris sugeba pozicionuotis ir prisistatyti taip, kad vienu metu rezonuot? su abiem šiomis varomosiomis j?gomis, kalb?jo fasilitatorius Diskusij? Grupei, pasitelkdamas nežymius intonacijos ir mimikos

pokyčius, kad žodis „banda“ išskirtai perkeltinai reikšmą žyminčiomis kabutėmis. Vienas ištakingiausių tokio tipo daugiavalentės pardavimo kalbos pavyzdžiai būtų tobulai proporcingas gėdos, malonumo ir slaptos (tikrai to žodžio prasme – spintoje besislapstančios žmonės) bendrystės derinys, vaizduojamas nejaukioje „Ericson“–„D. D. B. N.“ situacijoje, kalbėjo Teris Šmitas (ir vėl erzindamas Avadą, ir vos susilaikydamas, kad nuo kilusio slapto jaudulio valingai nemirkteltų dėmė detektoriu), visai kaip dviprasmiškas prekės „Jolt Cola“ pavadinimas⁷, šioje susivaldymo tendencijos persmelktoje eroje „sukrečiantis“ ir individui nervų sistemai, ir skystai, nekaltai gaiviųjų gerimų tironijai, visai kaip, savaime suprantama, ir legendinis tvirtos „Jolt“ skardinės veidas išsprogusiomis, žvairuojančiomis akimis ir sielektrinusiais plaukais bei pamėklišku fluorescenciniu kompiuterinio kabineto pablyškimu – nes „Jolt“ stengėsi pozicionuotis kaip pramoginis gerimas, skirtas skaitmeninės eros kompiuterastams ir hakeriams, sugebėjimas vienu metu pripažinti, parodyti ir galinti kompiuterastui kaip individualaus maišto avatarą.

Šmitas taip pat buvo per daug vieną iš išskirtinių fizinių Darlenos Lili RPM-erių, kurį panaudodavo kreipdamasis į tgd: kartais atkišdavo pėdą į priekį, permesdamas svorį ant kulno, o likusį pėdos dalį kiek pakeldavo ir imdavo tingiai sukioti pirmyn-ir-atgal palei x ašį, kulnu naudodamasis kaip atsparos tašku, nors Lili tai sekdavosi šiek tiek efektyviau ir patraukliau, nes burgundiškojo vyno spalvos aukštakulnio kulniukas buvo geresnis atsparos taškas nei įsispiriamo kakavos rudumo minkštos odos bato kulnas. Kartais Šmitas sapnuodavo, kad yra vienas iš Darlenos Lili Diskusijų Grupės vartotojų, kuriems vadovaudama ji kryžiuoja savo tvirtas kulkšnis arba sukioja plačiapadę 9 dd dydžio aukštakulnį pirmyn-ir-atgal palei grindų x ašį, o nusiimtus smulkius ovalius akinius su vėžlio kiauto imitacijos rėmeliais laiko su tokiu rmp, kad viena subtilia kojele beveik liečia lūpas, ir per visą sapną Šmitas bei likusi Diskusijų Grupė, suburta dėl bevardžio gaminio, vos nusėdėdavo iš nekantrumo laukdami, kol Darlena įsikiš akinių kojelių burnai, nes prie šio veiksmo ji nenumaldomai artėjo lyg taip ir nesuprasdama, ką daro ar kokį tai daro poveikį kitiems, ir sapne jis žinojo, kad jei ji visgi įsikištų plastmasinių kojelių burnai, atsitiktų kažkas labai svarbu ir (arba) pavojinga, ir dėl tos tvyranės neįvardytos, nuolatinio laukimo keliamos tampos ryte Šmitas dažnai jausdavosi visiškai išsekęs, kai, atitraukęs šviesai nelaidžias užuolaidas, ir vėl prisimindavo, kas toks iš tikrųjų esęs.

Kartais ryte, skusdamasis priešais vonios veidrodį, Šmitas kaip *Ponas T.* imdavo tyrinėti atsirandančias plonytes raukšleles, beprasmiškai jungiančias paskiras blyškias strazdanas jo veide, mintyse įsivaizduodamas gilesnes raukšles, padribimus ir patamsėjusius paakius nuspėjamoje veido ateityje, ir numanydavo, kokią nežymią pokyčių prireiks skutant 44-erių metų skruostus ir smakrą, stovint toje pat vietoje dešimčiai metų praejus ir tikrinantis savo apgamus ir nagus, ir valantis dantis, ir tyrinėjant veidą, ir atliekant lygiai tą pačią veiksmą seką, ruošiantis lygiai tam pačiam darbui, jo dirbamam jau aštuonerius metus, kartais įsivaizduojant dar tolesnę ateitį ir išvystant savo subjaurotus veido bruožus ir ištižus, kosulio krečiamą kūną, pasodintą į vežimą kažkokiam saulėtame pasteliniam fone antklode uždengtais keliais. Tad net jei vykta kone absoliučiai neįmanomas dalykas ir Šmitas koku nors būdu būtų pasirinktas kaip Roberto Avado ar kurio kito vtv pamaina, pasikeistų vienintelis realus dalykas: jis gautų didesnį „y Komandos“ pelną po mokesčių dalį, todėl galėtų įsigyti gražesnę ir geriau apstatytą butą, kuriame masturbuotųsi, kol užmigtų, ir dar daugiau butaforijos ir išorinės pretenzijos, būdingos svarbiems asmenims, bet išties svarbus jis netaptų, nes, plačiau įprasme, vis dėlto nebūtų pakeitęs nieko, ko dabar negali pakeisti. Beveik 35-erių metų sulaukusiam Teriui Šmitui nebėliko kone nieko iš iliuzijos, kad jis kuo nors smarkiai skiriasi nuo didžiosios standartinės žmonijos bandos, netgi savo neviltimi dėl to, kad nepavyko nieko pakeisti, ar didžiuoju troškimu palikti pėdsaką, kurio, artėdamas link trisdešimties, buvo taip sikančias ir kurį laiką rodymu, kad net jei galiausiai lyg ir virsta savotišku nevykšliu, didžiosios ambicijos, su kuriomis susidūręs jis laiko save nevykšliu, yra kažkokios ypatingesnės ar didingesnės nei eilinių žmonių, – daugiau taip nebegalvojo, nes net pati frazė „Pakeisti į Gera“ tapo nuvalkiota banalybe, tokia žinoma, kad ji kaip mnemoninė šūk?

naudojo mažabiudžet?se „Ad Council“ Socialin?se Reklamose, skirtose Didiesiems Broliams / Didžiosioms Sesioms ir „United Way“, atitinkamai panaudojusiems Pakeisk Vaiko Gyvenim? ? Gera ir Pakeisk Savo Bendruomen? ? Gera, o d. b. / d. s. net ?sigijo telefonin? pa-kei-sk⁸ atitikmen? ir j? savo miesto apskrityje panaudojo kaip Savanori? Linij?. Ir Šmitas, tuo metu prie paties 30-me?io slenks?io, net ir suprasdamas, kad tai t?ra klasikin? vartotojo iliuzija, ?siteig? sau, jog d. b. / d. s. š?kis ir telefono numeris – tai prasmingas sutapimas, kažin kaip adresuotas b?tent jam, tad paskambino ir pasisi?l? savanoriškai tapti Didžiuoju Broliu 11–15 met? berniukui, neturin?iam vyriškos lyties mentori? ir (arba) teigiam? sektin? pavyzdži?, ir išs?d?jo dvi trij? valand? trukm?s mokym? ir dalijim?si patirtimi sesijas, nutais?s psichologin? ?temptos šypsenos atitikmen?, o pirmasis berniukas, kurio Didžiuoju Broliu jis buvo paskirtas, vilk?jo ankšt? juod? odin? striuk? su kutais, nukarusiais nuo pe?i? ant nugaros, ant galvos ryš?jo raudon? skarel? ir lauk? pakrypusioje savo nepasiturin?io nam? ?kio verandoje drauge su dviem kitais berniukais, taip pat vilkin?iais ankštomis brangiomis striukyt?mis, ir visi trys, netar? n? žodžio, sušoko ? Šmito mašin?, ant užpakalin?s s?dyn?s, ir tas, kursai pagal nuotrauk? ir gaudži? dosj? pateikt? gyvenimo istorij? rod?si panašiausias ? mentoriaus stokojant? Šmito Maž?j? Brol?, pasilenk? ? priek? ir atžariai ištari? didelio prekybos centro pavadinim? Auroroje, gerokai ? vakarus nuo pagrindinio miesto, ir kai Šmitas, pervažiav?s su jais košmarišk? mokam? i-88-?j? magistral?, atvež? juos prie pat prekybos centro, jam buvo paliepta sustoti prie kelkraš?io, netoli pagrindinio ??jimo, ir visi trys berniukai, netar? n? žodžio, iššoko iš mašinos ir sub?go ? vid?, o Šmitas, išlauk?s prie kelkraš?io daugiau nei tris valandas ir j? nesulauk?s – ir suploj?s dvi 40 \$ baudas, ir ?sp?tas apie galim? mašinos nutempim? „Apex Mega Mall“ apsaugos darbuotojo, absoliu?iai abejingo Šmito aiškinimams, kad jis ?ia atvyk?s kaip Didysis Brolis ir bij?s patraukti automobil? baimindamasis, kad jo Mažasis Brolis išeis tik?damasis išvysti automobil? toje pat vietoje, kur su draugais išlipo, ir patirs traum?, jei pamatys, kad jis dinga, kaip ir dauguma kit? anketos istorijoje minim? suaugusi? vyr?, – Šmitas parvažiavo namo ir, nors po to skambino Mažajam Broliui ? namus, jokio atsako nebesulauk?. Antrojo jam paskirto 11–15-me?io berniuko Šmitas nerado namie n? per vien? iš paskirt? mentoryst?s susitikim?, o buto duris atidariusi moteris – pretenduojanti ? jo motinos status?, nors buvo visiškai kitos ras?s nei berniukas dosj? pateikiamoje nuotraukoje, ir per antr? apsilankym? tarsi apsvaigusi – teig? nieko nežinanti nei apie susitikim?, nei kur berniukas es?s, net negal?jo pasakyti, kada paskutin? kart? j? ma?iusi, ir po to Šmitas galiausiai pripažino savo patirto „Ad Council“ socialin? reklam? poveikio apgaulingum? ir – kadangi jau tur?jo daugiau nei 30 met?, d?l to buvo vyresnis, protingesnis ir kietaširdiškesnis – met?s ši? veikl? gr?žo prie sav? užsi?mim?.

Laisvalaikiu Teris Šmitas skait?, ži?r?jo palydovin? televizij?, kolekcionavo retas ir jav necirkuliavusias monetas, atlikdavo diskriminantines t?dg statistikos analizes savo kompiuteriu „Apple PowerBook“, darbavosi nedidel?je nam? laboratorijoje, ?sirengtoje tamsiajame buto kambar?lyje, ir intensyviai žingsniavo b?gtakiu, stovin?iu greta kit? aštuoniolikos identišk? b?gtaki?, išrikiuot? mezonine ?rengtoje Kardiotreniruokli? Sekcijoje, priklausan?ioje „Bally Total Fitness“ franšizei, truput? ? rytus nuo Centro „Prudential“ Mies van der Roheso Kelyje, kur kartais pasinaudodavo ir sauna. Jis m?go sm?lio, r?dži? ir kakavos atspalvi? dalykin? garderob?, buvo švelnaus ir apskrito veido, nus?to nykstan?iomis strazdanomis, šalm? primenan?ia šukuosena ir šypsena, net nuoširdaus džiaugsmo akimirkomis atrodan?ia skausminga, tod?l vienas iš Skoto R. Leilmano pataik?n? iš Techninio Apdorojimo Ter? Šmit? palygino su atgijusia fotografija iš 8-ojo dešimtme?io klas?s albumo. Agent?ros rtp-pai, su kuriais Teris dirbo ne vienus metus, niekaip neprisimindavo jo vardo, tad visad sveikindavosi su perd?tu bi?iuliškumu, taip stengdamiesi š? fakt? nusl?pti. Išgauti tiek ricin?, tiek botulin? buvo beveik vienodai paprasta. Ties? sakant, abu pagaminti lengva, jei tik patogiai jautiesi laboratorijos aplinkoje ir atlikdamas proced?ras laikaisi atsargumo reikalavim?. Šmitas asmeniškai buvo nugird?s, kaip keli jaunesni vyrukai iš Techninio Perdirbimo vadina Darlen? Lili Svirduliu ir Frankenšteinu, juokiasi iš jos ?gio ir fizinio

nepaslankumo, ir dėl to taip siaubingai nežino, kad vos vos ji atvirai neužsipuolė.

Kai Šmitas pareiškė nusprendęs „konfidencialiai“ vyrams „atskleisti“, kad iš pradžių gaminiui buvo pasiūlytas prekinis pavadinimas „*Velniai!*“, tokiu titulu pabrėžiant intensyviai šokoladinį batonėlio sudėtį ir sykiu parodijuojant sukilusias nuodėmes, nuodėmingo mągavimosi, atsidavimo gundymui ir t. t. asociacijas, ir kad buvo skirta nemažai resursų plėtoti, tobulinti ir tikslingai testuoti gaminius, paskirai supakuotus į raudonos-ir-juodos spalvų deriniais išmargintus popierėlius, ant kurių nupieštas pažįstamas „Pono Tešliaus“ logotipas labiau priminė štoniškas animacinio personažo inkarnacijas, nes plačiakaktis raudonveidis žia šiepėsi ne meilia, o demoniška šypsena, tačiau visa tyrimų strategija buvo nurašyta per neigiamus tyrimų duomenis, 41,6 % dalyvių, Šmito klaidingai palaikytų tikraisiais dvylika tų mėginių ragautojų, jau buvo bepatirę klasikinę akį išsiplėtimą ir blizgų pablyškimą, būdingus nestipriam insulino šokui. Tiek Darlenai Lili, tiek Trudei Kyner buvo tekę dirbti su keliomis iš pirmųjų šių Diskusijų Grupių, kurios per kažkokį, ko gero, intragentiną, politinę „Rysmejerio, Šenono ir Belto“ Pakuotės Kėrimo Vadovą, teikusio prekės pavadinimą „*Velniai!*“, priešų, pasinaudojusį savo (turima omeny, pkv. priešų) žaka „R. Š. B.“ rtp koordinatoriui, buvo gausiai prigręstos vartotojų iš Iliojaus pietų – regiono, kuris, kaip Teriui Šmitui buvo puikiai žinoma, palaikė Respublikonus ir buvo linkęs į Konservatyvų Protestantizmą – ir, nesileidžiant į mediškas intrigas ir santykius, atsiėjusius tris vidutinio lygmens „R. Š. B.“ vadovų atleidimus ir pasibaigusius mažiausiai šešiaženklų sumų pasiūlymu norint užbėgti už akį bylinėjimuisi dėl na⁹ (o tai buvo vienintelis ištisų domi šios istorijos dalis, galvojo Šmitas, žvangindamas kišenę turinčią ir stebėdamas rudą odą batą, lėtai pasisukantį nuo 10.00 iki 14.00 ir vėl atgal, o tuo metu sluoksniniai debesys viršutinėje ežero atmosferoje suteikė saulės šviesai perlamutrinę atspalvą, nurusvintį posėdžių salės langą), esmė buvo ta, kad paantraštę, tarp kurių buvo ir tokių kaip „Nuodėmingas Skonis, Demoniškas Malonumas“ ir „Kaip Manai, Kodėl Jis Vadinasi [raudonai] **Pagunda?**“, su parengiamosiomis vaizdo įrašų kadruotėmis, kuriose gautuvus užsimetę žmonės šėšėli dengiamais veidais iškraipytais balsais neva prisipažįsta, kad, nors yra eiliniai, garbingi piliečiai ir vartotojai, niekam nežinant „garbina Velni“ ir dalyvauja „slaptose malonumų orgijose“, prigręstosioms Grupėms sukėlę tokias vieningai radikalias reakcijas, kad gerokai pasikeitę suminiai batonėlių Skonio ir Bendrojo Pasitenkinimo rezultatai iaa-ose ir gads-ose, užpildytose prieš susipažįstant su antraštėmis bei kadruotėmis ir po to, ir šitaip, nusiritus kelioms vidutinio lygmens vadovų galvoms ir surengus keletą aukštesnio lygio pasitarimų, radosi dabartiniai „*Nusikaltimai!*®“ su švelnesnėmis nusikalstamumo ir nutrūktgalviškumo konotacijomis, kurios neturėtų žėisti nieko, išsk. nebent su nusikalstamumu kovojančius prietrankas arba kalėjimų reformos ekstremistus. Tačiau fasilitatorius pabrėžė, kad prašau tegu ne vienas iš žia susirinkusiųjų ne nesuabejoja jog ji nuomonė ir atsakymai bei sunkus vertinamasis darbas, į kurį jie jau sudėjo šitiek įgę ir kurio netrūkus vėl *in corpore* imsis esminėje gads-os fazėje, yra svarbūs, ir „Pono Tešliaus“ žmonės priimsi juos l. rimtai.

Vis dar nerodydamas jokių persisotinimo polipeptidais požymių, plinkantis mėlynakis maždaug 30 m. vyras, ant kurio vardo kortelės didžiosiomis spausdintinėmis buvo užrašyta henkas, sėdėdamas prie posėdžių salės stalo kampo arčiausiai Šmito ir magnetinės lentos, specialiai arba nespecialiai dėsojo į Šmito lagaminą, pagamintą iš rupios tekstūros juodos sintetinės, odą primenančios medžiagos, pastebimai platesnį ir drėtesnį nei eilinis, tipiškas, portfelis ar lagaminas ir labiau primenantį daktaro sakvoją ar prabangų kompiuteristo rankinį lagaminą. Tarp Šmito prenumeruojamų periodinių leidinių buvo *us News & World Report*, *Numismatic News*, *Advertising Age* ir ketvirtinis *Journal of Applied Statistics*, pastarojo numeriai buvo suskirstyti į keturias stirtas po trejus metus ir jos laiką nušveistę pušinė lentos su darbine natrio lempa, atliekančią laboratorinio stalo funkciją ir nukrautą vairiausiais piltuvėliais-koštuvais, retortomis, kolbomis, vakuuminiais indeliais, filtrais ir firmos „Reese-Handley“ spiritinėmis lemputėmis; stalas stovėjo mažame tamsiajame kambarėlyje, nuo Šmito buto virtuvės atskirtame išskleidžiamąjį emaliu dažytą

žaliuzini? kompozito dur?. Ricinas ir artimas jo giminaitis abrinas – galingi fitotoksinai, išgaunami atitinkamai iš ricinmedži? ir abr?, kuri? patraukliai žydin?i? galima ?sigyti daugumoje komercini? medelyn? ir kurie vos po trijų mėnesių priežiūros duoda subrendusią pupelę? derlių? – šios savo forma primena sviestines pupeles, b?na raudonos arba ryškiai rudos spalvos, o istorija byloja, Šmit?, išsiaiškinus? nuodugniu tyrimu, ir vėl ap?m? tas šiurpus Did?j? Brol? / Didži?j? Seser? menantis jausmas, kad Viduramži? flagelantai kartais naudodavo jas kaip rožinio karoliukus. Ricinmedži? pupelę? luobus reik?t? nulupti, pirma 1–4 uncijas pupelę? užpylus 12–36 uncijomis distiliuoto vandens su 4–6 arbatiniais šaukšteliais NaOH arba 6–8 a. š. techninio šarmo (nat?raliai pl?drias pupeles reik?t? prisl?gti marmuriniais rutuliukais, steriliu žvyru arba nedidel?s vert?s monetomis, sud?tomis ir užrištomis paprastame prezervatyve „Trojan“). Valand? pamirkytas pupeles galima ištraukti iš tirpalo, nusausti, atsargiai nulupti luobus, užsimovus kokybiškas medicinines pirštines. (nb: paprastos buitini?s gumini?s pirštini?s pernelyg storos, tad su jomis nepavyksta grabiai nulupti ricinmedži? pupelę? luob?.) Detali? instrukcij? Šmitas laik? tiek standžiajame, tiek atsarginiame diskuose, savo naminiame kompiuteryje „Apple“, turiniame tris valandas veikiant? akumuliatori?, tad kompiuter? gal?jai pastatyti tiesiai ?ia, ant pušinio darbaltalio, nor?damas vesti tiksl? eksperimento žurnal? su laiko nuorodomis, o tai – vienas iš bazini? prideramos laboratorini?s proced?ros princip?. Nusta?ius trynimo režim?, smulkintuvu permalti nuluptus luobus su techniniu acetonu, santykiu 1 : 4. Smulkintuv? panaudojus išmesti. Supilti ricino-ir-acetono mišin? ? užsukam? steril? stiklain? ir palikti pastov?ti 72–96 valandas. Tada ? identiška? stiklaini?l? ?statyti stand? pramonini? kavos filtr? ir l?tai, atsargiai ? j? pilti mišin?. Nesistenkite išsaugoti skys?io: jus domina tai, kas liks filtre. Užsimov? dvi poras medicinini? pirštini? ir užsid?j? mažiausiai dvi standartines apsaugines kaukes, mygdami rankomis iš filtre likusią nuos?d? išspauskite kuo daugiau acetono. Spauskite taip stipriai, kaip tik ?stengiate, nenusižengdami atsargumo reikalavimams. Pasv?r? filtro turinio likut? sud?kite ? tre?i? steril? stiklainiuk? drauge su 4 kartus didesn?s mas?s šviežio CH_3COCH_3 . Seik?jim?, filtravim? ir spaudimo rankomis proces? kartokite 3–5 kartus. Proced?ros pabaigoje susidariusi liekana bus beveik grynas ricinas, kurio mirtina doz? – 0,04 mg, jei leidžiama tiesiai ? krauj? (?sid?m?tina, kad nurijimo atveju mirtina doz? – 9,5–12 kart? didesn?). Nor?dami pritraukti 0,4 mg ricino tirpalo standartiniu švirkštu plona adata, kur? galima ?sigyti geresn?se vaistini?se, Diabeto Priemoni? skyriuose, pasinaudokite druskos tirpalu arba distiliuotu vandeniu. Pradiniams ricino sukeliamiems simptomams, tokiems kaip smarkus pykinimas, v?mimas, orientacijos netekimas ir cianoz?, pasireikšti reikia 24–36 valand?. Paskui per dvyliką valand? ištinka mirtinas pv ir kraujotakos nepakankamumas. ?sid?m?tina, kad standartiniai teismo medicinos reagentai *in situ* neaptinka mažesn?s koncentracijos nei 1,5 mg.

Kai deltinis baliono antgalis buvo ?statytas ? išsikišim? balto-irm?lyno taikinio, išpaišyto žmogystai ant užpakalio, centre, daugiau nei keli iš minioje susirinkusių? ir policijos pareig?n? pavartojo žodžius *bjauru*, *pasibjaur?tina* ir (arba) šlykštu. Toks bjaur?jimas nutilo netrukus prasid?jus p?timui. Iš pradži? kaip balionas išsip?t? užpakalis, pilvas bei šlaunys, atpl?š? žmogyst? nuo lango ir kažkiek j? perkreip?, kad ši išsilaikyt? prisiklijavusi kaktos siurbtuku. Orui nelaidus Laikros audinys suapval?jo ir sublizgo. Ilgaplaukis, vartojantis „Dexedrine“, patapšnojo plon? užpakalin? dvira?io padang? ir pasak? jaunai moteriai, kuriai buvo paskolin?s ži?ronus, jau seniai suprat?s, kas ten (grei?iausiai kalb?damas apie tuos mažy?ius išsikišimus) tokie. Vieno peties ventilis prip?t? kair? rank?, kito – dešin? ir t. t., kol galiausiai visas žmogystos kostiumas išsip?t? ir suapval?jo it tešlinis animacinis personažas. Ta?iau minia aiškios reakcijos neišreišk? iki kone savižudiškai atrodan?i? judesi?, kuriais antgaliu buvo taikoma ? smilkin?, sekos; žmogysta ?m? p?sti sukritusi? galvos kauk?: susilamd?s audinys „Mylar“ pirma pasviro šiek tiek ? kair?, o tada, prisipild?s dujų?, stojo sta?ias ir neaiški veido linij? raizgalyn? pl?sdamasi virto atvaizdu, suk?lusiu garsius 400+ suaugusių? jav gyventoj? pažem?je š?ksnius, bylojan?ius apie atpažinim? ir kone vaikišk? palaim?.

. . . Ir štai jau atėjo, Diskusijų Grupei kalbėjo Šmitas, laikas – ir greičiausiai jie dėl to kiek neliūdi, tarstelėjo šiek tiek skausmingai šyptelėdamas, – kad štai atėjo laikas jiems išsirinkti seniūnų, o pačiam Šmitui pasiūlyti ir leisti Diskusijų Grupės dalyviams drauge pasitarti čia, šioje temstančioje posėdžio salėje, palyginti individualius atsakymus ir nuomones apie „Nusikaltimo!“ Skoną, Tekstūrą ir Bendrą Pasitenkinimą ir pasistengti pateikti bendrus visų jų gads reitingus. Kartais, fantazuodamas apie nirtingą lytinį aktą su Darlena Lili, atliekamą ant žmonės posėdžio stalų, Šmitas nejuokiomis imdavo kartoti „Ačiū, o, ačiū“ – taktą vilnijantiems sueities smagių judesiams, niekaip nepajūgdamas liautis, ir negalėdavo nepastebėti suglumisios, o paskui ir pasibjaurėjusios Darlenos Lili minos, sukeltos to ritmingo „O Dieve, ačiū tau“, net jos akiniams užrasojus, o sportbačių kulnams griausmingai dunksint to stalo paviršių, ir kartais tai sugadindavo visų fantazijų. Jei po tam tikro laiko, gerai viską išdiskutavusi, Diskusijų Grupė dėl kokių nors priežasčių netyčia nesugebėtų sutarti dėl konkretaus skaičiaus, išreiškiančio visų grupės narių nuomonę, aiškino jiems Šmitas (šiuo metu trys vyrai, įsk. ir pernelyg ekscentrišką npf-ą, kuris, be to, dar leido ir tylas, nežymias aimanas, jau buvo padėję galvas ant stalo ir Šmitas nusprendė, kad, atlikdamas npf-ą vertinimus, kuriuos tyrimo ciklo gale gaudavo pildyti visi „Ų Komandos“ fasilitatoriai, duos šiam vyrukui l. žemę tgd Darbo Našumo Rodiklio balą), tada jis paprašytų, kad Diskusijų Grupė tiesiog pateiktų dvi Grupinių Atsakymų Duomenų Santraukas: vieną gads sudarytų visi skaičiai, dėl kurių sutaria abi priešingos Diskusijų grupės stovyklos, – atliekant tgd tyrimą nera tokio dalyko kaip nesutariantys prisiekusieji, tarė jis su šypsena, kuri, vylėsi jis, neatrodė griežta ar skausminga, – ir kad net jei pasidalijimas tokius pogrupius pasirodytų negalimas, nes vienas ar daugiau aplink stalą sėdinčiųjų supras, kad nė vienas pogrupio skaičius adekvačiai neperteikia individualios jo nuomonės ir polinkio, tuomet, reikalui esant, reikėtų užpildyti tris gads-as ar keturias ir t. t., – tačiau iš esmės prašytume nepamiršti, kad „Ų Komanda“, „Rysmejerio, Šenono ir Belto Rekl.“ ir „Pono Tešliaus Ko.“ prašytų paties mažiausio galimo atskirų gads-ų atsakymų skaičiaus, kurį šiandien teiktųsi pateikti protinga žvalgių vartotojų grupė. Iš tiesų popieriniame applanke, kurį dabar gana dramatiškai iškėlė Šmitas, minėdamas gads formas, buvo trylika atskirų gads paketų, tačiau iš aplanko jis ištraukė tik vieną, nes nebuvo jokio reikalo proaktyviai skatinti Diskusijų grupę skaidytis ir nesivienyti. Fantazija, žinoma, būtų proporciškai geresnė, jei „Ačiū, ačiū“ – taktą šlapiems šiurenimams ir plekšnojimams kartotų Darlena Lili, Šmitas tai puikiai suprato, kaip ir akivaizdų jo fantazijų nepavaldumą norams. Net imdavo abejoti, ar išvis kur nors giliai turi tai, kas sutartinai vadinama Laisva Valia. Tik du iš penkiolikos vyrų kambaryje pastebėjo, kad posėdžio salėje jau kurį laiką nesigirdi jokio tolimo, lango slopinamo išorės triukšmo; nė vienas iš šių vyrų nebuvo realus tiriamasis. Šmitas taip pat žinojo, kad maždaug šiuo laiku – preambulinis pristatymas kol kas truko 23 minutes, tačiau, kaip visad, rodėsi, kad kur kas ilgiau, nes net ir neramūs tiesiau sėdinčių ir insulinui atsparesni narių veidai bylojo, kad juos taip pat ima kankinti alkis ir nuovargis ir greičiausiai jie mano, kad šis preliminarus supažindinimas trunka negailestingai ilgai (nors iš tiesų Robertas Avadas išsamiai paaiškino Šmitui, kad Alanas Britonas tariamajai eksperimentinei Visiškosios Prieigos tgd prezentacijai skyrė iki 32 minučių, ir sakė, kad viena iš priežasčių, dėl kurių jis [turimas galvoje R. Avadas] pasirinkęs Šmitą vadinamosios eksperimentinės tgd gads fazės fasilitatoriumi, ta, jog Teris garsėja kaip mokantis palyginti glaustai kalbėti ir sklandžiai užbūgti už akių pašaliniams klausimams ir neesminiams dalykams); Šmitas taip pat žinojo, kad šiuo metu Darlenos Lili Diskusijų Grupė jau pradėjo uždarąją posėdį ir smarkiai sitraukė to savo gads pasitarimą, ir kad Darlena, grįžusi į žaliąją „R. Š. B.“ Tyrimų kambarį, mikrobangų krosnelėje jau gaminasi puodelį žvalinamosios arbatos „Lipton“, jau nusispirti jos suaugęliški, kaip pati vadina, batai guli – vienas galbūt ant savo burgundiškojo vyno spalvos šono – greta jos portfelio ir rankinės, prie vienos iš patogijų kėdžių, stovinčių priešais keturdalį žaliojo kambario monitorių, ir ši akimirka Darlena žiūri į mikrobangų krosnelę, atgrįžusi savo plačią nugarą į duris, tad Šmitui žengiant koridoriumi į žaliąją kambarį tektų giliai atsidusti arba kostelėti, arba sužvanginti raktais, kad ji nepašoktų ir neprispaustų delno

prie klosi? palaidin?s priekyje, nes jis „pri?j[o] taip iš [už] nugaros“, nes per t? šeši? m?nesi? tarpsn?, kai vtv Avadas išties vis? laik? pasal?niškai s?lindavo prie jos iš užnugario ir vis? nervai buvo suprantamai ?tempti ir ties riba, kart? pats buvo sulauk?s tokio kaltinimo. Tada Šmitas netrukus ?sipilt? puodel? stiprios, r?gš?ios „R. Š. B.“ kavos ir prisijungt? prie Darlenos Lili bei kit? dviej? šiandieninio vadinamojo eksperimentinio projekto Taikom?j? Tyrim? Vykdytoj? ir galb?t vieno ar dviej? tyli? ir l. intensyvi? jaun? „R. Š. B.“ Rinkos Tyrim? praktikant?, s?din?i? eil?je paminkštint? k?dži? priešais ekranus, Šmitas s?d?t? prie Lili, kiek užstojamas l. aukštos jos šukuosenos šeš?lio, o Ronas Maunsas išsitraukt? cigare?i? pakel?, Trudi Kyner prajukt?, nes Maunsas vaidint?, kad desperatiškai m?gina išlupti cigaret? iš pakelio ir v?liau prisidega j? dreban?iomis rankomis, ir d?l to fakto, kad nei Šmitas, nei Darlena ner?ko (Darlena buvo užaugusi užkiet?jusi? r?kali? šeimoje, tad dabar tur?jo alergij?), j? nuo d?m? atšlyjan?i? k?n? pozos nežymiai sutapt?. Syk? Šmitas, s?d?damas ant k?d?s, sunkiai nurijo seil? ir išk?l? r?kymo klausim? Maunsui, galantiškai prisiimdamas alergij? sau, ta?iau, kadangi „R. Š. B.“ savo žaliajame kambaryje buvo pristat? pelenini? ir ?reng? ventiliatori?, ir jis buvo aštuoniolika aukšt? ir 100 jard? nutol?s nuo tarnybini? užpakalini? „Gap“ dur?, išeinan?i? ? nedidel? gr?st? aikštel?, kur priva?i? biur? neturintys žmon?s rinkdavosi per r?kymo pertrauk?les, negal?jai nuolat d?l to piktintis, nepasirodydamas aršiu niurzga arba žmogumi, demonstratyviai, su žeminan?iu galantiškumu, ginan?iu Darlen?, dažnai užsimetan?i? kulkšn? ant kelio ir iman?i? abiem rankomis masažuoti kelt?, stebint privat? savo Diskusij? Grup?s pasitarim?, o Šmitui stengiantis susitelkti ties savo tdg. ? pokalbius pernelyg ne?sitraukdavo; visi keturi fasilitatoriai vis dar oficialiai dirbo savo darb?, tad tur?jo b?ti bet kuri? akimirk? pasireng? sugr?žti ? atitinkamos grup?s pos?dži? sal?, jei ekrane pasteb?t?, kad j? seni?nas ketina paspausti mygtuk?, kuris, kaip Grup?ms buvo pasakyta, tur?t? ?žiebtį oranžin? lemput?.

„y Komandos“ vadovas Alanas Britonas, Moksl? Magistras ir Teis?s Dr., darantis grei?iausiai paty?i? niekados nepatyrusio žmogaus ?sp?d?, buvo didžiulis ir fizine prasme imponantiškas vyras, maždaug 6 p?d? 10 coli? tiek ? ilg?, tiek ? plot?, didele glotnia, blizgan?ia ovalia galva, kurios centre susispiet? itin smulk?s, suspausti bruožai d?liojosi ? nepažeidžiamo džiugumo išraišk?, bylojan?i?, kad šis žmogus palieka poky?io p?dsak? viskame, ko tik imasi.

Kalbant apie sudavim?, aišku, kilo išsišakojan?i? skonio ir (arba) tekst?ros problem?. Ricinas, kaip ir dauguma fitotoksin?, nepaprastai kartus, o tai reiškia, kad reikiama 0,4 mg doz? ? virškinam?j? sistem? turi patekti gerokai praskiesta. Ta?iau praskiesta ji tampa dar nemalonesnio skonio nei pats ricinas: ?švirkštus jos pro plon? popier?l? ? 26 × 13 mm *fondano* elips? tuš?iaviduriame „Nusikaltimo!“ centre d?l distiliuoto vandens susidaro permirkusi kaustiko kišen?l?, ir jos kontrastas su tirpiu lipid? prisotintu ?daru jau pats r?kia apie užterštum?. ?švirkštus jo ? dr?gn?, beskon? biskvit?, supant? ?dar?, paveiktoji vieta, dydžiu atitinkanti 1916-?j? leidimo 25 Cent? monet? su Laisve Besiplaikstan?iais Plaukais, virsta maltito skonio koše. Iš pradži? daug žad?jo alternatyva padaryti nuo šeši? iki aštuoni? itin maž? injekcij? ? skirtingas „Nusikaltimo!“ vietas ir viltis, kad subjektas suvartos vis? baton?l? ar didži?j? dal? (visai kaip ir „Twinkies“ bei „Choco-Diles“, „Nusikaltimai!“ tur?jo tapti prototipiniu Trij? K?sni? baton?liu, ta?iau taip pat privalt?jo pasižym?ti pakankamu lengvumu ir greitai tirpti nuo seili?, kad ambicingas vartotojas susikišt? burnon vis? baton?l? iš karto, taip sukeldamas nusp?jamus pageidaujamus pgvi¹⁰ ir juos lydin?ias pardavim? did?jimo pasekmes), nesp?j?s pasteb?ti nieko ?tartino. Problema ?ionai buvo ta, kad kiekviena injekcija, net ir atlikta plona adata, palieka 0,012 mm skersmens (mediana) dydžio skylut? gležname transpolimeriniame popier?lyje, ir per namuose atliekamus testus individualiai supakuotuose baton?liuose, 48–72 valandas praleidusiuose Vakar? Vidurio–Naujosios Anglijos lygio dr?gm?je, d?l ši? skylu?i? pasireiškia topinis sužied?jimas / sudži?vimas. (Gaminant „Nusikaltimus!“, kaip ir visus „Pono Tešliaus“ gaminius, stengiamasi sukurti juntam? dr?gnum?, baton?lis turi sureaguoti su seili? ptialinu taip, kad realiai „burnoje tirpt?“, nes pa?iais ankstyviausiais Taikomaisiais Tyrimais nustatyta, kad šios ypatyb?s siejamos tiek su šviežumu,

ties su prabanga, beveik erotiniu malonumu.¹¹) Dėl to botulino egzotoksinas, beskonis ir 97 % mirtinas, kalbant apie 0,00003 g dozę, rodosi praktiškesnis, tačiau, kadangi jo šaltinis – anaerobas, jį reikia švirkšti į patį vidinio gaminio darą centrą, o net mikroskopinį ištraukiamos adatos palikta oro kišenė? junginį imti ardyti, tad, siekiant nuspėjamo rezultato, jį suvartoti reikėtų per vieną savaitę. Anaerobinį saprofitą *Clostridium botulinum* paprasta kultivuoti: tereikia sandaraus naminiame konservavimui tinkamo stiklainio, į kurį sudėti 2–3 uncijų sutrintą „Aunt Nelly“ firmos burokėlių, 1–2 uncijų paprastos muštos jautienos, du valg. šaukštus šviežios viršutinės žemės iš sudvisusio pušies mulčio, paberto po ledinukų forma karpyta gyvatvore, juosiančia pretenzingai aptvertą parą? jį? Brajarheiveno Apartamentus, ir tiek paprasto vandens iš įtaupo (chloruotas irgi ok), kad visiškai sklidinai užpildytų stiklainį. Tai vienintelis griežtas reikalavimas – visiškai sklidinai. Jei vandens meniskas siekia patį srieginį stiklainio angos kraštą ir jis tinkamai uždaromas dangteliu, kuris l. standžiai prisukamas replėmis ir plačiai atsidarančiomis „Sears Craftsman“ plėštelėmis, kad stiklainyje beliktų 0,0 % O₂, dešimt dienų palaikius ant viršutinės lentynos tamsiojo kambario spintoje stiklainio dangtelis vidutiniškai išsigaubs, o itin atsargiai, apsimočius dvigubas pirštines ir užsidėjus dvigubą kaukę, nuimus dangtelį pasimatys nedidelė rusva-ruda *Clostridium* kolonija, užlieta žalia-rusva botulino egzotoksino penumbra, kuris, švelniai tariant, yra šalutinis pelėsio virškinamojo proceso produktas ir kurį galima l. mažais kiekiais surinkti ta pačia adata, kuria ir bus švirkščijama. Botulino pranašumas dar ir tas, kad jis nukreiptas dėmesį į gamybos ir (arba) pakuotės defektus, o ne į tyčinę pakuotės pažeidimą, o tai, žinoma, dar smarkiau paveiktą industriją.

Tikroji priežastis, dėl kurios per Taikomuosius Tyrimus vieną tų buvo prašoma užpildyti tik iaa, o kitos buvo papildomai buriamos į juridines grupes, turinčias aptarti gads, buvo ta, kad „Įy Komanda“ galėtų pateikti „Rysmejeriui, Šenonui ir Beltui“ dvi skirtingas ir statistiškai pilnas rinkos tyrimo duomenų grupes, tokiu būdu suteikdama „R. Š. B.“ galimybę pasitelkti ir pademonstruoti duomenis, geriausiai pagrindžiančius tyrimo rezultatus, kuriuos, jį įsivaizdavimu, nori išvysti „Ponas Tešlius“ ir „Š. A. K. K.“. Šmitui, Darlenai Lili ir Trudi Kyner leista tarp eilučių suprasti, kad ta pati priežastis lėmė ir eksperimentinį šiandieninį tųg prisiėkusi? grupelių atskirimą į vadinamąsias Be Prieigos ir Visiškosios Prieigos, iš kurių pastarajai, kaip postuliuota, buvo atskleidžiama ypatinga vidinė informacija apie gaminio plėtrą, gamybą ir rinkodaros tikslus, – o tai reiškia, kad nesvarbu, ar užkulisinė prieiga prie rinkodaros planų nulems apčiuopiamą skirtumą Diskusijų Grupių vidurkio gads-e, – „Įy Komanda“ ir „R. Š. B.“ akivaizdžiai nori prieigos prie skirtingų duomenų sričių, kurias atsirinktų ir atsijotų, ir, pasitelkę suktas hipergeometrinės statistikos technikas, sumanipuliuotų taip, kaip, jį įsivaizdavimu, pageidauja Klientas. Žaliajame kambaryje tik vienam A. Ronaldui Maunsui, Mokslų Magistrui, –

jis buvo asmeninis Roberto Avado globotinis ir greičiausiai numanomas jo pėdinis, šnipas tarp Taikomųjų Tyrimų Vykdytojų, kurių tarpusavio pasišnekučiavimus išdistiliuodavo ir išdystydavo specialiose #0302 „Tyrimų Interesų ir Moralės“ formose, uolaus jauno Administruojančio Avado Asist. pateikiamose Maunsui tuose pat rudojo popieriaus aplankuose, kuriuose Taikomųjų Tyrimų Komandos gauna visos dienos iaa-ų ir gads-ų paketus, – vieninteliam Maunsui buvo privačiai atskleista, kad nestandartinis „Pono Tešliaus“ tųg modelis, padalytas į Be Prieigos ir Visiškosios Prieigos grupes, iš tiesų yra dalis kur kas didesnio praktinio eksperimento, kurį Alanas Britonas ir slapta vidinis aukštesiosios „Įy Komandos“ vadovybės narys ratelis (minutinis ratelis Britonas registravo kaip § 543 Privatinis Kontroliuojantis? Bendrovė netikru pavadinimu „Įy2“) atlieka privačiam *sub rosa* tyrimui, galimai nulemsiančiam tųg vaidmenį bsimose vis sudėtingesniuose ir vis labiau save reflektuojančių rinkodaros strategijose. Pagrindinė idėja, kaip Robertas Avadas vieną birželio dieną nusprendė paaiškinti Maunsui plaukiant nauju Avado katamaranu, kai, apėmus vėjui, jie nudreifavo keturias jėrmyles nuo privačio prieplauko Montroso-Vilsono Paplūdimyje, ta,

kad nuolatos evoliucionuojantis jav vartotojas ima vis geriau išmanyti ir permatyti žiniasklaid? ir rinkodar? bei gaminio pozicionavimo taktikas; staigi ?žvalga ? vidutinio šiandieninio individualaus vartotojo s?mon?, vien? dien?, paaiškino Avadas, aplankiusi j? sveikatingumo klubo saunoje po rankinio, kur k? tik jo visiškai sutriuškintas intelektin?s nuosavyb?s advokatas ?m? garbstyti „A. K. Romnio-Džasvoto“ kampanij? naujam gazuotam g?rimui „Surge“, kurio siauram demosegmentui skirtas reklamas, išplatintas mieste, t? ketvirt? mat? kiekvienas (atkreip? d?mes? nuogas prakaituojantis intelektin?s nuosavyb?s advokatas¹²), kad visos tos modernios jaunimui skirtos reklamos, pasitelkian?ios šaižius gitar? rifus ir tokius epitetus kaip *bi?as*, ir vis? t? maišto-per-vartojam? ideologij?, j? taip žav?jo ir džiugino d?l to, kad pats buvo gerokai nutol?s nuo „Surge“ kampanijos demografijos (jis iš ties? pavartojo žod? „demografija“), tad net b?damas neprofesionalas jis neju?ia ima abejingai analizuoti reklamos strategijas ir motyvacijas, kuriomis g?risi grei?iau kaip meno k?riniais ar ?mantriu pyragai?iu, o ne tiesiog kaip reklamomis, ir tada jis (turimas galvoje advokatas, ten pat, saunoje, vilk?s vien vienkartin?mis trumpik?mis su virvele ir ant galvos susisuk?s rankšluost? it sikhas, anot Avado) ?m? ner?pestingai dekonstruoti „Surge“ kampanijos strategijas ir galimus tikslus su tokio skvarbumo ?žvalgumu, lyg pats koku nors b?du b?t? buv?s kambaryje su „A. K. Romnio-Džasvoto“ rtp komanda, besidalijan?ia id?jomis ir besišneku?iuojan?ia apie strategijas su „?y Komanda“, kuri, kaip Maunsas, be abejo, žin?s, jau buvo ?monei „A. K. R.-Dž.“ / „Cola“ atlikusi kelis pirmin?s studijos Diskusij? Grupi? tyrimus d?l „Surge“, likus šešiams ketvir?iams iki laipsniškos ?mon?s emigracijos ? „R. Š. B.“, kur ši ?gijo Prijungtos ?mon?s status?. Avadas, kurio žinios apie nedideli? laiveli? valdym? apsiribojo vien instrukcijos, kuria dabar naudojosi kaip irklui, perskaitymu, kalb?jo Maunsui, kad varomosios id?jos pagrind? sudaro industrijoje vadinamoji Naratyvo (arba „Pasakojimo“) Kampanija ir koncepcija, leidžianti panaudoti naujojo gaminio rinkodaros strategijas ir susijusius vargus kaip paties gaminio Pasakojimo dal? – visai kaip istoriniuose pavyzdžiuose, kur ?ikagos „Kebler Inc.“ saldinius gamina tuš?iaviduriame medyje ?sitais? elfai arba „Pillsbury’s Green Giant“ prekį ženklą šaldytas ir konservuotas daržovės iš ties? kultivuoja milžinas to paties pavadinimo Sl?nyje, ta?iau su netik?tu naratyvo pos?kiu arba kabliuku, tarkime, pavyzdžiui, reklamuoti nauj?j? „Pono Tešliaus“ „Nusikaltimo!“ linij? kaip nežmoniškai brangius ir daug darbo pareikalavusius ultragurmaniškus baton?lius, kuriuos ? rink? turi paleisti b?rys engiam? reklamš?ik?-moksliuk?, esan?i? po, tarkime, tironiško, šeich? primenan?io gd padu, kuris pats asmeniškai taip beprotiškai m?gsta prabang? šokolad?, kad užsispiria prastumti „Nusikaltim?!“ ? jav rink?, nepaisydamas numatom? kašt? ar sp?jamo pardavim? kiekio, taip, jog (anot si?lomos kampanijos Pasakojimo) „Pono Tešliaus“ reklamuotojai turi priversti „?y Komand?“ sumanipuliuoti Diskusij? Grup?mis ir jas palenkti, kad jos pateikt? tik vadinamuosius „objektyvius“ statistinius duomenis, reikiamus norint uždegti projektui žali? švies? ir paleisti „Nusikaltim?!“ ? lentynas, kitaip tariant, sukurpti visokeriopai pašaip? ir ironišk? pasakojim? apie pseudoužkulsius, nutaikyt? ? ?sivaizduojam? miestie?i? arba jaunesni?j? vartotoj? rinkodaros taktik? ir „objektyvi?“ duomen? išmanym?, skirt? pamaloninti j? ?sivaizdavim?, kad šioje metastazini? poži?ri? ir tendencij? bei absoliu?ios vis? aplinkini? daikt? komercializacijos eroje jie gali pasigirti bepreceden?iu reklam? išmanymu ir ?žvalga bei apdairumu, tad jais manipuliuoti nesugeb?t? beveik jokia gudri multimilijonin? rinkodaros kampanija. Kaip antrajam 1995-?j? ketvir?iui, reklamos koncepcija gana dr?si ir netradicin?, kukliai pripažino Avadas, nusileisdamas Rono Maunso susižav?jimo ir džiaugsmo š?ksniams, išmetusio (Maunsas išmet?) dar vien? cigaret? per katamarano krašt?, o ši, užuot nuskendusi, sušnypšt? ir amžiams liko pl?duriuoti paviršiuje; Avadas taip pat pripažino, kad, akivaizdu, prireiks l. plataus itin atidžiai kontroliuojamo tyrimo, kur? reik?s išanalizuoti visais hipergeometriniais b?dais, kol jie išvis gal?s prisileisti pa?i? mint? pasipustyti padus ir ?kurti savo „R. Avado ir Pavaldini?“ agent?r?, ir imti si?lyti toki? id?j? visokioms toliaregiškoms ?mon?ms –

jis ?sitikin?s, kad naujieji jav startuoliai, kuri? jauni vyriausieji vadovai vaizduojasi save tikrais maištininkais, atrodo kaip daug žadanti rinka, – taip pat visokioms ? priek? žvelgian?ioms ?mon?ms, trokštan?ioms šviežio, provokuojan?io, cinizmui draugiško korporacinio ?vaizdžio, visai kaip praeitame dešimtmetyje „Subaru“ arba, pavyzdžiui, „FedEx“ ir „Wendy’s“ dar tais laikais, kai visoje industrijoje ?siviešpatavo iš dangaus nukritusi Sedelmaierio suburta komanda. Tuo tarpu ištis n? vienas Roberto Avado žodis, pašnibžd?tas ? didel?, rausv?, keturias mylias nuo kranto nuplukdyto globotinio Maunso aus?, nebuvo tiesa ir netur?jo nieko bendro su tikrove, tik pasitarnavo kaip sutartas priedangos naratyvas, turintis ?tikinti atrinktus „?y Komandos“ vtv ir Taikom?j? Tyrim? Vykdytojus, nes tokia buvo kontroliuojam? s?lyg? dalis visiškai realiame Taikomajame Eksperimente, apie kur? Alanui Britonui ir Skotui R. Leilmanui (iš ties? neegzistavo jokia § 543 Bendrov? „?y2“ – ši nedidel? fikcija tebuvo dalis priedangos naratyvo, kuriuo Britonas buvo ?tikin?s Bob? Avad?, kuris, jam (= Avadui) visai nežinant, jau buvo palaiapsniui išstumiamas p. Lili naudai, mat ji, anot Leilmano, esanti tikra ir „Systat“, ir html as? ir j? (= Darlen? Lili) Britonas buvo nusiži?r?j?s nuo to laiko, kai pasiunt? Avad? su slaptais nurodymais elgtis taip, kad patikrint? galimus Tyrim? Komandos moral?s ?tr?kius, ir ši mergina, nukenksmindama Avado stresorius, pademonstravo ne?tik?tin? asmenin? kiauš? ir politinio aplombo derin?), taigi bet taip Taikomajame Eksperimente kurio kaip Britonui ir jo globotiniui Leilmanui pasakojo ne kas kitas o tokia ypata kaip patsai T. Kordelis („Tedas“) Beltas, tikslas buvo išgauti duomenis apie tai, koku (-iais) aspektu (-ais) tam tikros žinomos id?jos, susijusios su rinkos tyrimo tikslais, paveikia Taikom?j? Tyrim? Vykdytoj? fasilitavim? savo Tikslini? Diskusij? Grupi? gads faz?je ir šitaip daro ?tak? esminiams tdg *uždarojo pos?džio* svarstym? ir gads rezultatams. Šis, vidinis, eksperimentas es?s antroji kampanijos stadija, v?liau Britonas aiškino Leilmanui r?kant kone cepelino dydžio cigarus jo asmeniniame kabinete, kurios tikslas yra pagaliau, po šitiekos laiko, pabandyti jav rinkos tyrimus palyginti su šiuolaikini? tiksl?j? moksl? realijomis, mat jie jau seniai ?rod? (= mokslai ?rod?), kad steb?tojo dalyvavimas daro ?tak? bet kokiam procesui, tod?l peršasi akivaizdi išvada, kad net menkiausios, efemeriškiausios Taikomojo Tyrimo strukt?ros smulkmenos gali paveikti juo gaunamus rezultatus. Galutinis tikslas buvo iš t? Taikom?j? Tyrim? pašalinti visus nereikalingus, atsitiktinius kintamuosius, o pasitelkus pat? elementariausi? viršininkavimo Okamo Skustuv? tai, žinoma, reišk? kaip ?manoma labiau atsikratyti žmogiškojo faktoriaus, o akivaizdžiausi iš ši? element? buvo tdg fasilitatoriai, o b?tent engiamieji „?y Komandos“ moksluikai, Taikom?j? Tyrim? Vykdytojai, art?jant skaitmeninei erai, kurioje begalinius visos rinkos polinki? ir d?sningum? duomen? kiekius bus galima ?sigyti kibernetin?s prekybos nuorodomis, taip greitai tapsiantys nebereikalingi (neberekalingi taps Taikom?j? Tyrim? Vykdytojai), kalb?jo Alanas Britonas. Britono retorika buvo aistringa, li?liuojanti, o jis pats kalb?damas m?go žiban?iu savo cigaro galiuku paišyti ore nematomas mažytes iliustracijas. Skotui Leilmanui Alanas Britonas siejosi su didžiulio smulk? išpaišyt? veiduk? turin?io makadamij? riešuto vaizdiniu. ?sitikin?s, kad p. B. aplinkui nematyti, Leilmanas pašaipiai imituodavo Britono kalb? ir gestikuliacij? kai kuriems vyrukams iš Techninio apdorojimo. Nes netrukus visko, nuo sriubos iki riešut?, gal?si gauti kompiuteri? tinklu, o tuo Britonui turb?t nereikia ?tikinti Leilmano. Iš ties? Skotas Leilmanas n? nem?go cigar?. Tur?damas omenyje art?jan?ius www-taškas-pasvirasis br?kšnys-hiperkiberprekybos dalykus, d?l kuri? jau buvo surengta galyb? profesini? seminar? ir kuriais siaubingai džiaug?si visos jav rinkodaros, reklamos ir su jomis susisais?iusios industrijos. Ta?iau dauguma agent?r? art?jant? www temat? pirmiausia kaip dar vien?, penkt?, stipraus poveikio reklamos viet?¹³, o toliau ? ateit? žvelgian?i?j?, toki? kaip „Rysmejeris, Šenonas, Beltas“, turima art?jan?ios eros vizija iš dalies ap?m? ir galimybės, kuriomis galima išnaudoti stulbinam? tiriam?j? kibernetin?s prekybos potencial?. Nerodomi mažu?iai sekimo kodukai gal?t? prikibti ir sekti kiekvieno vartotojo w3 interesus ir pinig? leidimo d?sningumus, – ?ia Leilmanas ir v?l papasakojo

Alanui Britonui, kaip paprastai tokie algoritmai vadinami, ir ?m? tvirtinti pats asmeniškai žin?s, kaip juos kurti; aišku, Britonui jis nepasak?, kad slap?ia prisid?jo kuriant l. ypatingus sekimo algoritm?lius viliokei Klojai Džasvot iš „A. K. Romnio-Džasvoto ir Part.“ ir kad du tokie vadinamieji Slapukai net šiuo metu ?terpti giliai ? „?y Komandos“ smtp / pop protokolus. Britonas teig?, kad tyrimui reikalingas Diskusij? Grupės ir net n -dydžio rinkas bus galima abstrak?iai susirinkti anova¹⁴, remiantis žinomais vartotoj? d?sningumais, kad tdg atranka jau ?diegta savaime, – pavyzdžiui, kas parod? susidom?jim?? Kas ?sigijo gamin? ar susijusius gaminius ir iš kurio kiberprekeivio ir per kuri? nuorod?? – kad nebeliks ne tik joki? nari? atrinkin?jim? ir archajišk? jiems mokam? dienpinigi?, bet bus pašalintas ir visiškai nereikalingas vartotoj? žinojimo, kad jie dalyvauja kokiame nors rinkos tyrime, kintamasis, nes subjektyvus vartotojo tapatinimasis su tyrimo dalyviu, o ne buvimas tikru troškim? valdomu vartotoju vis? laik? buvo vienas iš iškraipym?, kuriuos rinkos tyr?jai sušluodavo po kilimu, mat niekaip, jokia žinoma anova negal?jo apskai?iuoti subjekto-tapatyb?s-suvokimo. Diskusij? Grupės ištiks dront? ir bizon? bei art deco likimas. Alanas Britonas jau ne kart? kalb?josi apie tai su Skotu Leilmanu – tai pad?davo Britonui tinkamai psichologiškai nusiteikti. Leilman? aplank? vizija, kad jis s?di prie l. didelio ir prabangaus stalo, Kloja Džasvot minko jo trapecinius raumenis, o priešais stal?, ant žemos k?d?s, s?di gigantiškas makadamij? riešutas, maldaujantis paken?iamos išėitin?s kompensacijos. Kartais, tais retais atvejais, kai masturbuodavosi, Leilmano fantazija sukdavosi apie save pat?, iki pus?s nuog? ir išsitepus? karin?s maskuot?s grimu, batu pasir?mus? ? skirting? aukštiełnink? vyr? kr?tines ir užvertus? galv? staugiant? ? kažk? – grei?iausiai m?nul? – už fantazijos rib?. Kad, kitaip tariant, gestikuliuojant didžiuliu raudonu, žarijišku galiuku, ta pati išklerusi technologija, su kuria dabar Leilmano vyrukai iš Techninio Apdorojimo pagal tdg popierius atlikin?jo analizes, gal?jo tapti t? pa?i? popieri? *pamaina*. Daugiau joki? mažos imties tyrim?, joki? ? – rizik? ar dispersijos klaidos galimybi? ar 1-? pasikliautin? interval?, ar žmogišk?j? faktori?, ar entropinio triukšmo. Vien? kart?, pirmame kurse Kornelio U., Skotas R. Leilmanas pateko ? nelaiming? ?vyk? Chem. fak. laboratorijoje – prisiuost? halono duj? ir kelias dienas vaikštin?jo po student? miestel? ?sikand?s rož?, su kiekvienu pamatytu puldavo šokti tango ir prašydavo vadinti j? „Nuostabiuoju Enrike“, kol keli brolijos nariai galiausiai susivienijo ir atvanojo j? taip, kad teko gr?žti ? prot?, ta?iau dauguma žmoni? man?, kad po ?vykio su halonu jis negr?žtamai pasikeit?. Kol kas toli ? ateit? žvelgian?ioje Belto ir Britono vizijoje rinka tampa savo pa?ios tyrimu. Žem? = Žem?lapis. Viskas užkoduota. Ir daugiau joki? fasilitatori?, kurie drumst? vanden? veikdami tyrimus visais tais begaliniais, efemerškais, nepastebimais b?dais, kuriais žmogiškosios b?tyb?s visada veikia vienos kitas ir drums?ia vandenis. „?y Komanda“ taps 100 % technologijomis gr?sta abstrak?ia, pa?ia prie sav?s Prijungta ?mone. Jiems tereikia rimt? tyrimo duomen?, neabejotinai rodan?i?, kad žmogiškieji fasilitatoriai daro ?tak?, kad varijuojantys j? išvaizdos ar manier?, ar sintaks?s ir (ar) netgi nežymi? asmenini?, skirting? asmenybi? tik? ar laikysenos elementai veikia Diskusij? Grupi? rezultatus. Ko nors popieriuje, su visais „Systat“ br?kšneliais ant t ir visais taškeliais ant i , o gal net ir tokios ryškios, spalvotos diagramos – juk galiausiai jie profesional?s statistikai, tie Taikom?j? Tyrim? Vykdytojai, jie žino, kad skai?iai nemeluoja; jei pamatys, kad duomenys rodo j? pašalinim?, jie atsisveikins tyliai, kai kurie galb?t net pasisi?lys patys išėiti d?l Komandos gerov?s. Be to, atkreip? d?mes? Leilmanas, tyrimo duomenys pravers ir jei kuris iš „?y Komandos“ bandys kautis ar spausti d?l geresn?s išėitin?s, grasindamas kokia nors nes?moninga na byla. Jis kone juto p. B. kr?tinkaulio tekst?r? po savo kulnu. Jau nekalbant apie tai (kalb?jo Britonas, kartais, išskirdamas ar patikslindamas kok? punkt?, iškeliantis cigar? it smig? ir imantis baksnoti or?), kad atleisti reik?s ne visus. Tuos Tyr?jus. Kai kuriuos gal?s pasilaikyti. Perkelti kitur. Išmokyti dirbti kompiuteriais, sekti Slapukus ir, paleidin?jant „Systat“ kodus, s?d?ti, kol viskas susirinks savaime. Ta?iau kitus teks atleisti. Šis verslas žiaurus – jam tebegalioja Darwino š?kis. Kartais Britonas pavadindavo

Skot? Leilman? Vaikiu ar Bernioku, bet, aišku, „Nuostabiuoju Enrike“ – niekada. Tas p. B. tur?jo lygiai 0 % supratimo, kas toks Skotas R. Leilmanas iš ties? yra viduje, kaip individas, kokia l. ypatinga ir tikrai ne vidutinybiška yra jo gyvenimo misija, kaip jau?ia pats Leilmanas. Jis uoliai treniravosi šypsotis, tiek su rože, tiek be jos. Britonas sak?, kad *sub rosa* eksperimento stresorius, visai kaip gamtoje ir tiksluosiuose moksluose, nulems išlikim?. Prisitaikym?. Kas geriausiai prisitaiko prie nauj? d?snį?. O kas ir kur daro per didel? poveik?, kai *uždarajame pos?dyje* einama prie reikalo. Visa tai – apgaulingos nes?mon?s. Ore virš stalo Britonas bad? ž?rin?ias skyles. Kad pasiži?r?t?, ta prasme, teig? jis, kaip fasilitatoriai reaguoja ? nesuplanuotus dirgiklius, kaip jie patys reaguoja ? savo Diskusij? Grupi? reakcijas. Jiems tereik?jo stresori?. ?terptini?, galing? dirgikli?. Kad juos sukr?st?. Papurtytume narv?, sak? jis, ir paži?r?tume, kas iškris. Visa tai j? sferoje vadinama Leidimu Susimauti Patiems. Di?kis atsiloš?, šiltai ir viltingai šypsodamasis. Kviesdamas Berniok?, kurio mentoriumi pasirinko b?ti, dalytis id?jomis apie galimus stresorius ?ia ir dabar. Tarsi su pa?iu Britonu gyvai kurt? reikalingus tyrimus. Dabar arba niekada. Skotas Leilmanas pajuto miglot?, latentin? siaub?, di?kiui demonstratyviai užgesinus savo „Fuente“. Galimyb? imtis darbo drauge su stambiais šulais, paragauti tikro, pirmapradžio k?rybos proceso. B?tent ?ia ir dabar. Galimyb? „?y“ numyl?tiniui pasipuikuoti sugeb?jimais. Padaryti ?sp?d? viršininkui. Pakišti po nosimi garuojan?i? id?j?. Bet k?. Spontaniškai išsiliėti. Pasidalyti mintimis. Svarbiausia – ne galvoti ir redaguoti, o leisti viskam lietus¹⁵. Storulis ?m? skai?iuoti nuo vieno iki penki? ir vien? deln? prisid?jo prie ausies, o kitos pirštu bed? ? Skot? Leilman?, lyg duodamas signal? Tu Jau Eteryje, ir jo akys virto dviem vini? galvut?mis, o mažyt?s burnyt?s kampu?iai nusviro. Rievel?je aplink piršto nag? kažkas juodavo. Leilmanas s?d?jo, šypsodamasis jai ir galvoje matydamas vien didel? plokš?i?, tuš?i?, balt? ekran?.

¹ (Aut. past. – ap) Šiuo terminu „?y Komanda“ vadino savo šnipus Diskusij? Grup?se – tai buvo *Nepristatytieji Pagalbiniai Fasilitatoriai*, kuri? tapatybi? per grynus dvigubo kodavimo tyrimus fasilitatoriai teoriškai nežinodavo, ta?iau praktiškai juos pasteb?ti b?davo vieni niekai

² (Vert. past. – vp) ?ikagos Kilpa – centrin? miesto dalis, kurioje susitelkusios komercin?s ?mon?s.

³ (ap) Rinkos Tyrim? Prieži?ra ir Planavimas.

⁴ (ap) Rankinis Prisitaikymo Mechanizmas.

⁵ (ap) Prezentacija Kliento Agent?rai.

⁶ (ap) Bendra Kampanijos Konceptija.

⁷ (vp) *Jolt* (angl.) – sukr?sti.

⁸ (vp) Telefono numeris, išreikštas raid?mis telefono klaviat?roje – dažniausiai kokia nors trumpa, lengvai ?simenama fraz? ar žodis.

⁹ (ap) Neteis?tas Atleidimas.

¹⁰ (ap) Pakartotinio Gaminio Vartojimo Intervalai.

¹¹ (ap) V?mimo protez? sudaro nedidelis poliuretano maišelis, priklijuotas po viena ranka, ir paprastas, skaidrus plastikinis vamzdelis, kylantis palei kair? ment? ir išlendantis iš golfo pro maž? skylut? man po smakru. Maišelio turinyje buvo šeši baton?liai, sumaišyti su mineraliniu vandeniu ir tikra tulžimi, kurios iš pat ryto gavau pasinaudoj?s Be Recepto Parduodam? v?mim? skatinan?i? preparat? pagalba. Maišelio maitinimo elementas ir vakuumas buvo sukonstruoti vienai didelio t?rio emisijai ir dviem ar trimis po jos einan?ioms mažesn?ms ?iurkšlel?ms ir papurslavimams; juos aktyvint? mygtukas ant mano laikrodžio. Mišinys pasipilt? ne man iš burnos, bet realu tik?tis, kad ? išleidimo ang? niekas atidžiai neži?r?s, – žmon?s automatiškai nusuka nuo toki? dalyk? akis. Prie akini? buvo pritaisyta permatoma ?. P. D. si?stuvo ausin?. L?šyje Misijos Laikas parod? 42.31 ir iškart pasikeit?, ta?iau prezentacija jau rod?si gerokai ilgesn?. Visi nekantravome kuo grei?iau imtis reikalo.

¹² (ap) (jis, ties? sakant, Avadui nežinant, buvo senas Alano Britono draugelis ir jo Komandin?s ?kin?s Bendrijos bi?iulis iš praeito dešimtme?io Pasyvi? Pajam? Mokes?i? Mažinimo klest?jimo laik?).

¹³ (ap) (istoriškai 1–4 vietas už?m? tv, Radijas, Spauda ir Lauko reklama [= daugiausia stendai]).

¹⁴ (ap) *ANalysis Of VAriance* (vienfaktorin? dispersin? analiz?) modelis, hipergeometrin?s daugin?s regresijos technika, kuri? „?y Komanda“ naudoja atlikdama rinkos tyrimus ir nustato statistinius ryšius tarp priklausom? ir nepriklausom? kintam?j?.

¹⁵ (ap) Britonas žinojo, kad Leilmanas m?gina parduoti j? už grašius „A. K. Romniui-Džasvotui“, – su kuo tas pasip?t?s šūnytis man? tur?s reikal?; tas vaikas dar žaid? rausvais savo koj? pirštukais, kai Alanas S. Britonas jau kovojo d?l

išlikimo.